

Fou clausurada

**Ja no
s'escolta
la veu
de Ràdio
Odisea**

Una antiga aspiració del Prat

**EL PRESIDENT
JORDI PUJOL
INAUGURÀ
L'ESCOLA DE
FORMACIÓ
PROFESSIONAL**

(Foto: Sardà Jr.)

Opel

en El Prat

Venga a conocernos
Toda la gama OPEL-85
Además todas las
marcas en vehículos de
ocasión, Revisados y
Garantizados por 1 año

PRAT MOTOR

Coronel Sanfeliu, 143 - 11 de Setembre, 189
EL PRAT DE LLOBREGAT - Teléf. 370 93 61

JORNADES D'HISTÒRIA LOCAL *al Prat de Llobregat*

(HOMENATGE A L'HISTORIADOR JAUME CODINA I VILÀ)

Dies: 5, 6 i 7 de desembre de 1985.

LLOC: SALA D'ACTES DE L'AJUNTAMENT, PLAÇA DE LA VILA (EL PRAT DE LLOBREGAT)

	Dijous 5	Divendres 6	Dissabte 7
19,00 h.	"LA COMUNITAT I LES MONOGRAFIES LOCALS". Josefa Roma, adjunta a Catedràtica d'Antropologia Cultural per la U.C.B.	"ARQUEOLOGIA I MUSEUS". Manuel Alonso Figueras i Pere Izquierdo i Tugas, arqueòlegs i representants del Museu de Gavà.	"LA HISTORIOGRAFIA LOCAL Y SU PERSPECTIVA DE FUTURO". Ricardo García Cárcel, Degà del Dept. d'Història de la U.A.B.
20,00 h.	"EL PROTAGONISME DELS ARXIUS AVUI". Josep M ^a Sans Travé, cap del Servei d'Arxius de la Generalitat de Catalunya.	"LA FUNCIO DELS MUSEUS LOCALS". Eulàlia Jané Amargós, cap de Servei de Museus de la Generalitat de Catalunya i Jordi Padró i Werver, tècnic del mateix Servei.	"CLOENDA DE LES JORNADES". Intervendran PIERRE VILAR (s/confirmar) i l'homenatjat JAUME CODINA I VILÀ.

ORGANITZEN:

GRUP D'ESTUDIS PRATENCS

Amics d'El Prat
AMICS D'EL PRAT

Col·laboren:

AJUNTAMENT D'EL PRAT

GENERALITAT DE CATALUNYA

LA VOLUNTAT D'UN POBLE

L'any 1976 tot el poble del Prat es va manifestar contra el desviament del riu Llobregat, omplint els carrers i fent-se sentir com una sola veu.

Nou anys després aquesta voluntat continua essent la mateixa però desdibuixada per la manera com s'han portat les negociacions entre l'Ajuntament d'El Prat i la Corporació Metropolitana per aprovar el Pla de Costes a canvi d'un pacte que inclou l'acceptació d'un possible desviament del riu.

Llegir a la premsa de Barcelona «El Prat; prosigue la polèmica municipal sobre la futura canalització del riu Llobregat» i d'altres comentaris sobre els diferents criteris mantinguts per l'Ajuntament d'una banda i la Comissió de Defensa formada per totes les Entitats Cultural i recreatives, partits polítics i centrals sindicals, de altra, posa en qüestió si l'acord va ésser signat amb el recolzament de tot un poble o malgrat la voluntat clara i constant del poble del Prat.

Aquest acord que es va subscriure al ple de la Corporació Metropolita-

na del dia 24 d'octubre va ésser ratificat al ple municipal del dia 7 de novembre és a dir 14 dies després, amb els vots a favor del PSUC, PSC i socialistes independents i els vots en contra de CiU i AP.

El poble del Prat va ésser informat pels retalls apareguts a la premsa pocs dies abans amb forces embolics conceptuals en les declaracions dels interessats; la Vicepresidenta de la CMB, el president del Port Autònom de Barcelona, el Batlle del Prat, etc., i per l'assemblea informativa convocada poques hores abans de la signatura de l'acord, per la Comissió de Defensa i l'Alcalde del Prat on es va explicar què era el que s'anava a signar i quin matís se l'hi havia de donar al fet d'acceptar una reserva de sòl per si s'hagués desviar el riu.

Tal vegada el que s'ha oblidat a l'actuar d'aquesta manera tan precipitada és que El Prat de Llobregat no és terra de ningú, és a dir, no és un camp de batalla per les estratègies polítiques d'uns partits de Barcelona.

El Prat és un poble més enllà de

les ideologies amb un compromís de defensar la seva integritat territorial i amb una voluntat pròpia, manifestada ja l'any 76, d'oposarse al desviament mentre no es demostrï la seva necessitat real i objectiva.

És trist veure aquella unitat de criteri convertida en un enfrontament on la Comissió de Defensa acusa a l'Ajuntament d'acceptar explícitament el desviament del riu i d'haver estat manipulats, i veure desintegrar-se la Comissió amb dimissions dels seus membres.

Si pensem que la majoria de coses que es demanaven l'acord firmat es podien demanar quasi per dret natural sobre el nostre territori, sense haver de pagar amb el desviament del riu, cal concloure que es pot entendre que les estratègies dels partits polítics obliguin en certs aspectes, però quan es tracta de defensar quelcom que va més enllà, no es poden acceptar pactes ni apostes de futur perquè ningú té dret a jugar-se'l sense tenir els asos a la mà.

—DELTA—

Delta

EDITA
**SOCIETAT DE COMPTES
DE PARTICIPACIÓ
"DELTA DEL LLOBREGAT"**

GESTOR I DIRECTOR
Jaume Monés i Albet

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
Pau Casals, 47, baixos
Tel. 379 05 33
El Prat de Llobregat

HORES D'OFICINA:
Dimarts, de 18 a 20 h.
Divendres, de 11 a 13,30 h.

FOTOCOMPOSICIÓ:
Gráf. Fomento
Perill, 8. 08012-Barcelona

TRAMES FOTOGRÀFIQUES:
Servei Secretaria, S.A.
Castella, 27 - El Prat

IMPRIMEIX:
Impremta Comercial
Pau Casals, 161-163 - El Prat
D.L.B. 48419 - 1977

ENDEGAR L'ATENEU

Darrerament s'estan produint tot un seguit de fets esperançadors respecte a la recuperació de L'ARTESÀ com ateneu de El Prat precisament per allò que va néixer més de mig segle enrera.

DELTA ha fet més que seguir atentament aquest procés: hem volgut col·laborar-hi més enllà de la informació perquè poques coses poden ésser més positives del nostre PRAT que la de retrobar aquest espai de convivència i també de promoció de la cultura i l'esport, sense oblidar els aspectes recreatius.

La mort del Cafè del Pont veritable i inoblidable Casino local, no ha estat superada pel Prat, que va veure, trist, com perdia un gran lloc de trobada i s'iniciava la decadència de la Plaça de l'Ajuntament. El Centre Autonomista convetit pels ocupants facciosos en

«Café Español» havia mort ja abans, i els «Padres de familia» ubicats a la seva sala teatre, no varen poder conservar les arrels ateneïstes del local, malgrat tot un seguit de bones intencions, algunes d'elles remarcables.

L'intent de recuperar L'ARTESÀ com a substitut del Cafè del Pont tampoc ha acabat d'arrelar per tot un cúmul de circumstàncies i incompatibilitats. Malgrat tot, teatre i cafè han arribat als nostres dies en condicions d'ésser aplicats a una nova dimensió d'allò que pot ser un gran ateneu.

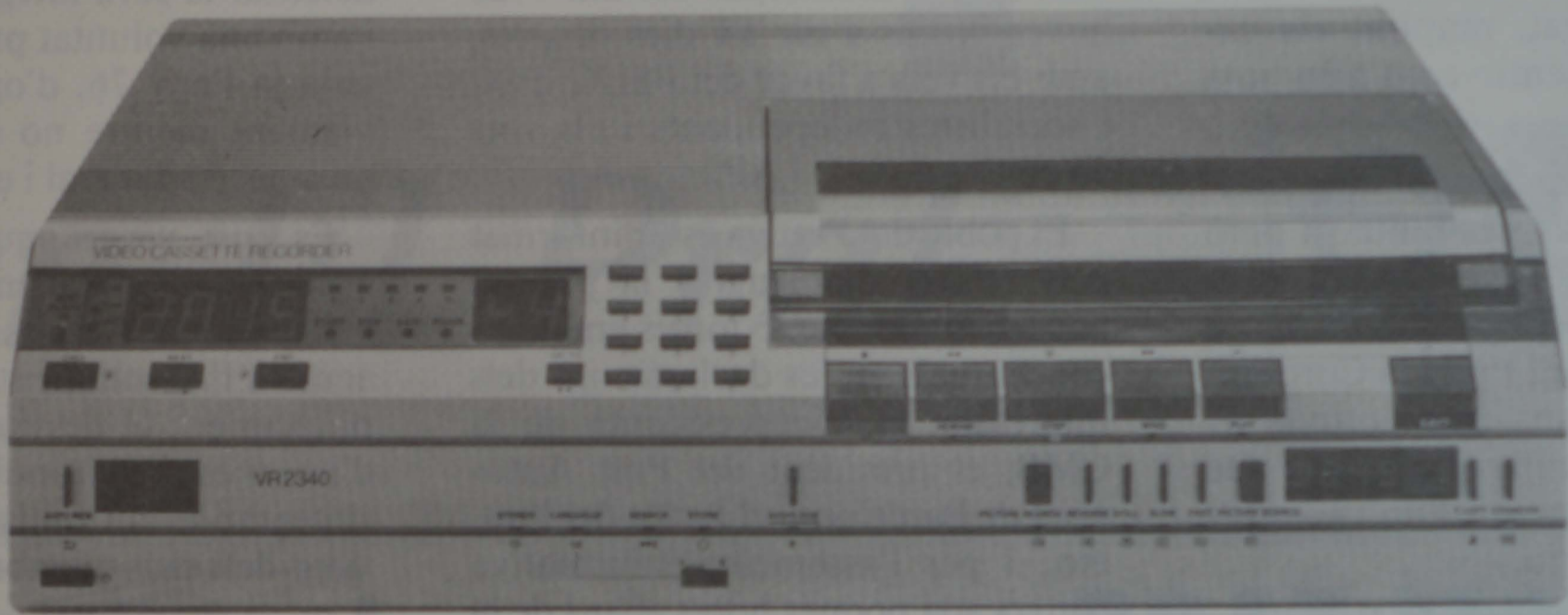
Tot un grup de gent s'ha proposat dinamitzar l'espai de L'ARTESÀ. El segon festival de Música Popular ha estat una magnífica mostra del que podria ser L'ARTESÀ. Aquesta ha estat una opinió que expressava el públic després

VIDEO PHILIPS

CON ESTE LO VERA MUY BIEN

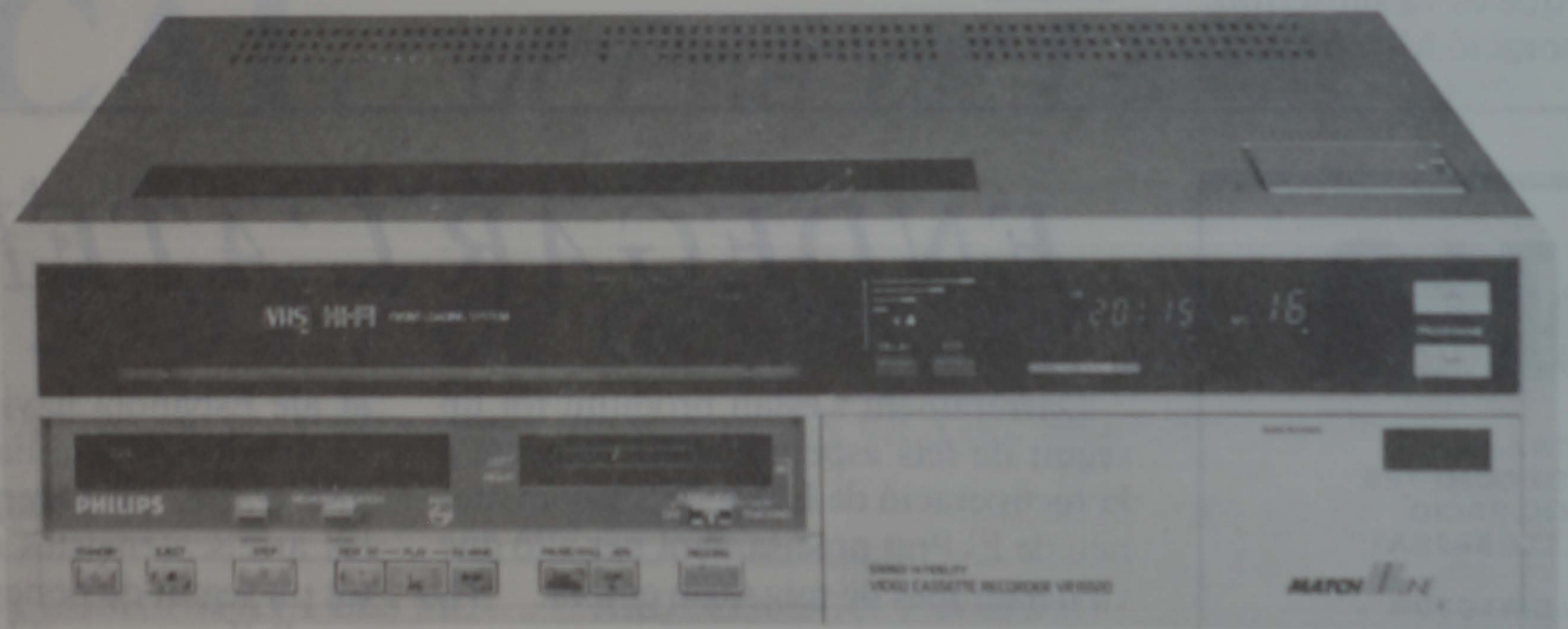

VIDEO PHILIPS

PAL

Y CON ESTE TAMBIEN LO VERA BIEN

Películas 2000 y VHS

SERVICIO TECNICO PROPIO

Distribuidor
oficial:

AGUSTIN

TeleServicio

Castilla, 77-79
Teléfono 379 37 96
EL PRAT DE LLOBREGAT
(Barcelona)

de cada acte dels celebrats al llarg dels tres dies farcits d'activitats musicals de gran categoria.

La Comissió Promotora de l'Ateneu ha volgut que fos així i ha obtingut la col.laboració de l'entitat degana entre totes les de la localitat: «Lo Llobregat de les Flors» i de la joveníssima Associació Musical de El Prat, que han unit esforços per tal de dotar a El Prat d'un festival de gran categoria.

En el record estan presents: L'Autonomista i la SCR de L'Artesà, però també la Cervantes i aquella dinàmica JUP que varen arribar a col.laborar en l'organització d'aquelles tres edicions del Festival del Teatre Independent, una de les organitzacions de cultura d'elite que més ressò varen donar al Prat.

Sembla ser que la gent que va promoure la JUP i que la va veure morir en mans del sistema polític superat, són ara els que impulsen la recuperació de L'ARTESÀ com a ateneu.

Hem parlat del Festival del Teatre Independent però està en molts records el Festival de Música Moderna, que en les seves quatre o cinc edicions va fer passar pel Prat tot un reguitzell de grups musicals de vanguardia que després es projectaren a la fama.

Però aquells anys d'inquietuts varen tenir com a eix principal un cenacle que sota el nom de «tertúlia» va portar al nostre poble els més prestigiosos intel·lectuals del moment. Hereu d'un altre cenacle local («La Masia») «Tertúlia» va impulsar la renovació democràtica, i es dona el cas, que bona part dels actuals dirigents de la vida pública local varen fer escola a la JUP. Segurament deu ésser cert que el bon gust de boca és allò que impulsa la iniciativa de l'ateneu.

Amb tot també se sap que s'està pro-duint una certa normalització legal vers la societat propietària de l'Ateneu. Cal desitjar que les gestions fructifiquin ben aviat i tots plegats puguem gaudir del bon ús d'un equipament que figura entre els millors del Principat, un veritable patrimoni popular que cal conservar i omplir de contingut.

El recent festival de Música ha estat tot un exemple. Animem-los a posar-se d'acord!

—DELTA—

Safareig Oficial

Los niños de los colegios administrados por el Ayuntamiento del Prat han visto con alegría por su parte y disgusto de los padres, como además de las largas vacaciones escolares ya existentes les han añadido unos días más en pleno curso, para que pintores y restauradores contratados por el Ayuntamiento, vayan aula por aula efectuando su labor.

* * *

Cierto constructor con sede comercial en Granollers y contratos de construcción en el Prat, recibió días atrás una carta con membrete del municipio del Prat, en la que se le «recomendaba» aceptase una docena de parados designados «dedocráticamente» por el Ayuntamiento, al margen de la Oficina de Empleo local.

* * *

El Parque «Fondo d'En Peixo» está muriéndose. Motos y gamberros al igual que padres irresponsables son varias de las causas.

El Parque, a pesar de ser uno de los más bellos del Prat y de estar ubicado en un sector donde el índice de fidelidad tributaria es alto, es desatendido por el Ayuntamiento, en un claro «castigo» contra un determinado sector del Prat que al parecer no le es propicio electoralmente.

Prefiere pues seguir gastándose millones en las zonas ajardinadas de San Cosme, donde sus vecinos «pasan» en su mayoría del pago tributario, pero... eso sí... votan al PZUC, ¡perdón!... PSUC.

* * *

La «Comissió de Defensa del Delta del Llobregat» ha sortit de mare, com a vegades el riu, al veures sorpresa per la inundació de manipulació descarada portada a terme pel principal representant de l'ajuntament.

* * *

Seguint amb el tema: el general Mogas, perdó, el conseller senyor Mogas, va creure convenient no assistir a la reunió posterior a la celebrada el dia 24 de novembre per dita Comissió de Defensa... una fallada logística... i d'estratègia.

* * *

En el último Safareig Oficial anunciábamos el posible cierre de las emisoras de F.M. Desgraciadamente nuestro agorero anuncio ha empezado a cumplirse. La primera víctima ha sido RADIO ODISEA, cerrada por la Generalitat de Catalunya. ¿Cacicada democrática? ¿Cacicada dictatorial?...

¡He aquí el problema!...

* * *

San Cosme tiene ya su bodeguilla (un equipo de fútbol). Esperemos que pronto pueda tener también su Moncloa.

* * *

ADIVINANZA: Primero fueron los olores propios de las cloacas y el verano, y ahora el agua acumulada por la lluvia, y los vecinos lógicamente están hasta la coronilla.

¿Qué cosa es? Solución: LE ROTCELOC.

* * *

LA MOVIDA. Lugar: El Prat de Llobregat, calle Jaume Casanovas, un viernes a la madrugada. Motivo: tufillo de gas de origen desconocido y un tanto misterioso. INFRUCTUOSAS INVESTIGACIONES: Policía Nacional, Guardia Urbana, Bomberos, Compañía de Gas. En definitiva, los de la sirena.

Causas: Dar brillo a una moto y una lata que se tira a la cloaca.

Consecuencias: Los vecinos en pijama en la calle.

Desenlace final: Todo quedó en un susto...

El riu posa en crisi la Comissió de Defensa

El dia 4 de novembre la Comissió de Defensa d'El Prat va fer públic un comunicat en el qual manifestava que no estava d'acord amb el pacte al que l'alcalde d'El Prat i la Corporació Metropolitana de Barcelona havien arribat referent al Pla de Costes elaborat per la darrera i, més concretament, al tema del desviament del riu. Per l'interès del seu contingut reproduïm íntegrament el text, que tot seguit serà objecte de debat entre els dos portaveus de la Comissió de Defensa, Robert Mogas i Jordi Gili. El comunicat objecte de la polèmica deia el següent:

Reunida en sessió ordinària, la Permanent de la Comissió de Defensa d'El Prat de Llobregat, el primer dilluns de mes, corresponent al 4 de novembre de 1985, en el local social d'Amics d'El Prat, d'aquesta localitat, tots els assistents a la reunió, per unanimitat, han acordat emetre el següent:

COMUNICAT

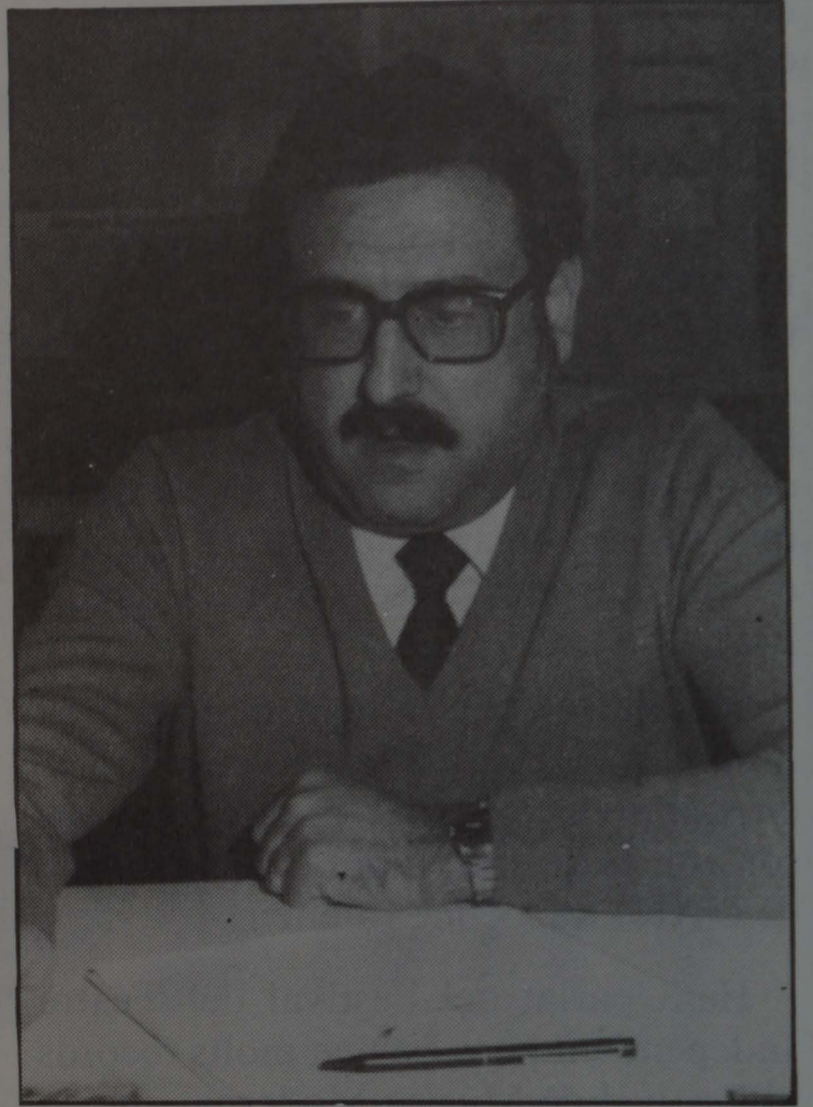
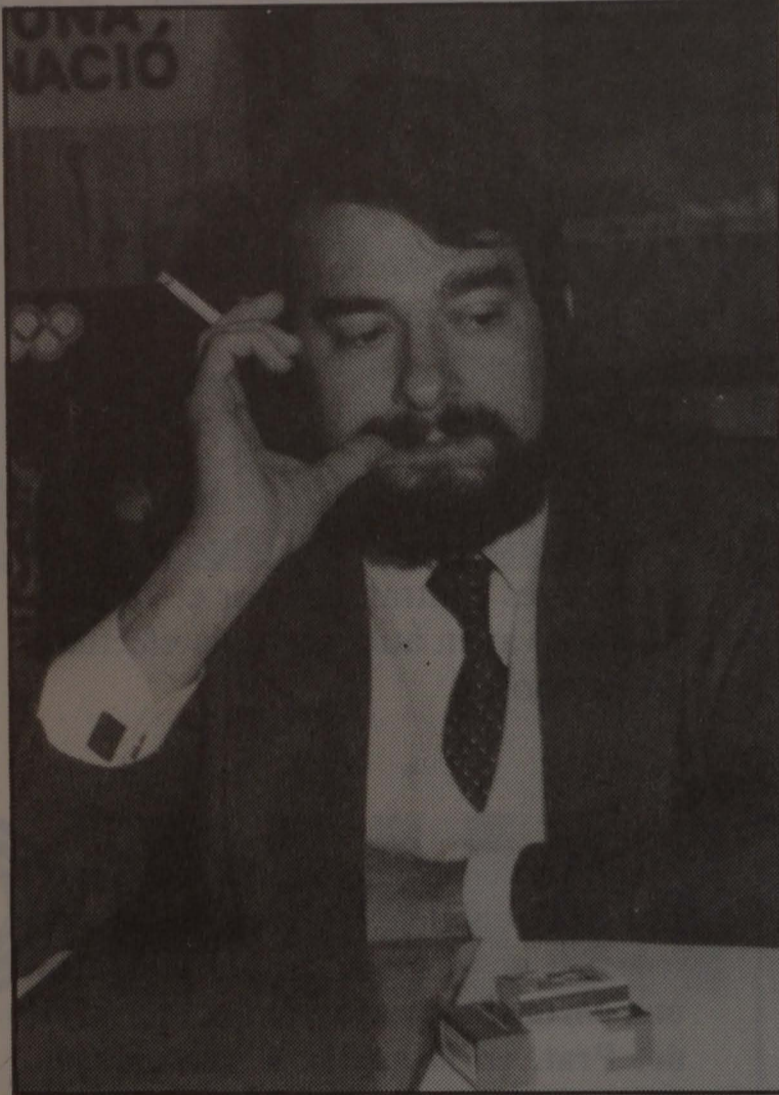
Davant l'aprovació per la Corporació Metropolitana de Barcelona amb el vist-i-plau de l'Alcaldia d'El Prat de Llobregat, del Projecte d'Ordenació Urbanística de la Zona Costanera Metropolitana, l'àmbit del qual, pel que fa al terme municipal d'El Prat de Llobregat, inclou l'aprovació del Projecte de Desviament del riu Llobregat per la part occidental del Polígon Industrial Pratenc, solució intermitja, la Permanent de la Comissió de Defensa, manifesta:

Primer. — *Que aquesta Comissió de Defensa en cap moment no ha estat consultada per l'Alcaldia a l'hora d'elaborar la proposta que ha merescut l'aprovació de la Corporació Metropolitana el passat dia 24 d'octubre i, en aquest sentit, eludim tota responsabilitat.*

Segon. — *Que en coherència amb el punt primer d'aquest nostre manifest, diem: «No a la desviació del riu Llobregat». Entenem que el suara esmentat acord, vulnera greument el compromís d'aquesta Comissió, constituïda per a la Defensa de la integritat territorial d'aquesta població, tota vegada que, per primera vegada a la història, l'Alcalde d'El Prat accepta explícitament el desviament del riu.*

Tercer. — *Que a la vista d'aquest fet, denunciem la manipulació a què hem estat sotmesos per part de l'Ajuntament des del primer moment de reprendre la nostra tasca.*

Quart. — *Que entenem que part dels acords adoptats entre la Presidència de la*

Jordi Gili i Robert Mogas, portaveus de la Comissió de Defensa del Prat.

Corporació Metropolitana i l'Alcaldia d'El Prat, si bé contempen unes llargues aspiracions del nostre poble, com poden ser el tema de les platges i la pineda, entre d'altres, **en cap moment poden tenir el preu del desviament del riu.**

Per tot això, malgrat els acords polítics convinguts entre l'Alcaldia i la Corporació Metropolitana, aquesta Comissió de Defensa es referma en la defensa dels quatre punts aprovats unànimement tot just fa un any per l'Assemblea representant totes les Entitats cultural i recreatives, partits polítics i centrals sindicals.

Comissió de Defensa d'El Prat

Primer punt: no han estat consultats

Segons el primer punt del comunicat, l'alcaldia no ha consultat amb la Comissió de Defensa sobre el document que s'aprova. Els dos portaveus no coincideixen a l'hora de valorar la informació que facilitava l'Ajuntament.

ROBERT MOGAS: «Això és absolutament fals, no és veritat i una cosa que no és veritat, és mentida. L'alcaldia va cridar els primers, per informar a la Comissió de Defensa, després, lògicament, dels portaveus de l'Ajuntament. La reunió va ser al Saló de

Sessions. Tothom va poder dir el que volia. Va haver-hi un debat, Després també va fer-se un acte informatiu conjunt al Casal de Cultura entre l'alcaldia i la Comissió de Defensa. Què és un acte de consulta o un acte informatiu? És el mateix. Per mí és un acte de consulta perquè s'explica una cosa i després s'obre un debat.

JORDI GILI: «És cert que hem rebut informació per part de l'alcaldia, el que passa és que la informació que et donen, te la donen i tota la paperassa que hi ha darrera la ignores. (...) En l'acte del Casal, per molta gent de la sala nosaltres (la Comissió de Defensa) deiem «amén. No havia hagut oportunitat d'estudiar la documentació i no podiem dir ni sí ni no».

Segon punt: «l'alcalde accepta explícitament el desviament»

En aquest punt els dos portaveus estan d'acord en que Lluís Tejedor no ha dit mai explícitament que estava d'acord amb la desviació del Llobregat. El canvi d'una paraula per una altra inadecuada provocà la variació en el sentit del text.

ROBERT MOGAS: «Jo voldria que algú em digués quan i com l'alcalde ha dit «Jo estic d'acord amb la desviació del riu» perquè això és el que vol dir «acceptar explícitament». Mai ni l'alcalde ni els restants regi-

dors del PSUC ni que jo sàpiga cap dels restants membres del consistori han dit explícitament que accepten la desviació del riu».

JORDI GILI: «En aquella reunió la paraula que es va utilitzar va ser «implícitament», no «explícitament». Jo vull pensar que va ser un error de que va passar el contingut del text aprovat. La cosa canvia moltíssim el significat del comunicat. A la reunió es va aprovar la paraula «implícitament». Evidentment la cosa canvia perquè, és clar, l'alcaldia del Prat no ha dit mai que el riu es desviï, almenys jo no ho he sentit mai».

Tercer punt: Manipulació de l'Ajuntament

Robert Mogas diu que l'Ajuntament no ha manipulat la Comissió de Defensa mentre que Jordi Gili creu que ha estat mediatitzada pel partit que governa majoritàriament l'Ajuntament.

ROBERT MOGAS: «Jo dic manipulació a la forma en que es va fer aquest comunicat, tenint en compte que en assumptes de menor transcendència s'havien aplaçat decisions i en aquest cas no s'han aplaçat i s'ha tirat pel camí del mig i, a més a més, amb el contingut que té el document i l'obviament d'intent de canalització del riu per la llera actual. Per mí això és una manipulació. Que hagi estat feta conscientment o inconscientment, no ho sé, però per mí té totes les connotacions de manipulació. L'alcalde en el ple es va referir a que una persona concreta, no les sis que van prendre la decisió, va actuar de forma manipuladora, «amb nocturnitat i alevosia». Jo també vull dir que aquesta persona, que és el Josep Ferret i Pujol, que va ser un dels que van elaborar aquest document que ha estat el que ha generat aquesta crisi, resulta que ara, després de tot l'emboïllat, va i dimiteix, se'n va de la Comissió. Això és molt fàcil i ja li ho vaig dir a ell. Això, i perdoneu-me la frivolitat, és com el Capità Aranya, que embarca la tripulació i després ell es queda en terra. I presenta una carta de dimissió inculpan't el PSUC i no sé que més, Això és, per qualificar-ho d'alguna manera, una lleugeresa, i podria qualificar-ho d'una altra manera. Per mí l'ajuntament no ha manipulat gens. S'ha actuat injustament amb l'alcaldia, perquè ens ha concedit totes les reunions que li hem demanat, ens ha concedit totes les reunions que li hem demanat, ens ha concedit reunions que ell ha convocat. No ens ha negat mai informació».

JORDI GILI: «Algú va dir en alguna reunió que la Comissió de Defensa havia nascut morta. En part tenia raó tenint en compte que a la Comissió de Defensa (no pas perquè se'ls hagi excluït, això s'ha de dir) però tal com es va gestar no ha funcionat com devia haver funcionat, doncs no hi havia cap representant del partit socialista, ni d'UGT, ni de Convergència. Lògicament, en un poble on el vot socialista té un pes específic, que en aquesta Comissió de Defensa els socialistes no hi fossin ja és nèixer una mica

coixos. Després es van crear una sèrie de comissions que després es va veure que eren inoperants. Es van fer una sèrie d'eleccions. Hi havia un pes predominant del partit que en aquests moments governa l'ajuntament. Vulguis que no en molts aspectes hem estat mediatitzats per aquest partit. (...) Respecte la dimissió d'en Josep Ferret, cadascú és ven lliure de fer el que cregui més oportú».

Quart punt: el desviament a canvi de la pineda

Els dos portaveus manifesten diferents interpretacions del text del comunicat.

ROBERT MOGAS: «Es diu pràcticament que ens hem venut la desviació del riu concretament per una recuperació pública de la pineda. Aquí no és que es digui una mentida, que és diu una mentida perquè això no és veritat, però és que a més a més s'obvia, no es menciona el nucli central i fonamental de l'acord, que és la petició de canalització del riu per la llera actual».

JORDI GILI: «Potser està mal expressat. Anava encaminat a que després, ja que es parla d'un parc metropolità, la Corporació Metropolitana no ens vulgui vendre «home, no us queixeu, teniu això... una cosa per l'altra», que no ens ho vulguin vendre. Que es guanya la pineda? Molt bé, però primer que res no es desviï el riu».

Tot aquest conjunt de coses han originat una crisi en la Comissió de Defensa que, segons Robert Mogas, ha estat fonamentada sobretot en el que ell qualifica de «fet lamentable». «En més de dues ocasions i a causa de l'assistència reduïda de la Comissió de Defensa, s'han aplaçat decisions per falta de quorum en temes d'una importància infinitament menor a la que es va prendre l'altre dia. Aquell dia el criteri no es va tenir en compte. Eren sis persones. Una decisió s'aquest tipus correspon a una assemblea general».

Per la seva banda Jordi Gili remarca que el comunicat no és cap atac a la figura de l'alcalde: «Crec que si algú de nosaltres hagués estat a l'alcaldia possiblement hauria signat el mateix pacte. Però una cosa és l'Ajuntament, que té una sèrie de compromisos i delimitacions a nivell polític i una altra cosa és la Comissió de Defensa que, per mí, no té cap mena de lligam amb cap història política i que per tant qualsevol solució que passi per la desviació del riu ara, d'aquí a 20 anys o d'aquí a 300 anys hipotèticament, per mí personalment no és vàlida». Aquesta postura de Jordi Gili és compartida en part per Mogas tot i que no vol fer d'ella una qüestió determinista: «Vull fer-me portaveu de l'alcalde, del grup municipal del PSUC i del PSUC local. El nostre desig seria que el riu no es desviés mai: ni demà ni d'aquí a 25 anys ni d'aquí a 300 anys... mai. Ara be, això és una voluntat, una situació anímica, però d'això no en podem fer una postura determinista. D'aquí a 40 anys, què passarà? Jo no faig una aposta d'aquí a 40 anys. No

sé què passarà. I si es demostra que algun dia el port reventa realment, que no pot créixer més, que s'ha de fer una solució o altra... què passarà? Jo, en aquests moments, em nego a dir què passarà, en aquells moments ho discutirem i, amb els condicionaments del moment, veurem què passa».

Mogas: «La generalitat pressiona el MOPU»

Jordi Gili manifesta el seu desig de que la Comissió de Defensa s'hagi equivocat en el seu comunicat i hagi de rectificar-lo públicament: «Tan de bo que al fer el comunicat, haguéssim ficat la sabata fins el coll. Ara be, dubto molt que el MOPU faci aquestes obres perquè malgrat tot continua havent-hi el risc d'aquell paper signat, que un dia es desperti un alcalde de Barcelona qualsevol i tornem a començar...». Robert Mogas interromp Jordi Gili per centrar encara més la qüestió de l'alcalde de Barcelona: «Sobretot si aquest alcalde de Barcelona és membre de Convergència i Unió, que té claríssim que el riu s'ha de desviar i, és més, està fent tot el possible, totes les pressions possibles al MOPU perquè el riu no es canalitzi. Si algun dia el riu no es canalitza haurem «d'agrair-ho» entre cometes a les pressions que CiU està fent al MOPU i a la pròpia Mercè Sala. Perquè he de dir que el dia 23 per la tarda-vespre el Jordi Pujol, dic, repeteixo i enfatitzo, Jordi Pujol President de la Generalitat, trucava per telèfon a la Mercè Sala per dir-li que «ja està bé de concessions i febleses al poble del Prat» i que deixem-nos de «històries» de canalitzacions i anem a desviar el riu. Tindrem molt que agrair-li a Convergència i Unió en general si el riu no es canalitza». Jordi Gili afegí, per acabar de tractar l'assumpte del comunicat des del punt de vista dels dos portaveus de la Comissió de Defensa que «el meu desig és haver posat la sabata a l'hora de fer aquest comunicat i, si és necessari, demanar disculpes públicament a l'alcalde perquè el que el poble del Prat vol és que no es desviï el riu. Si és així, chapeau! i endavant. Ara, tal com estan les coses entenc que cal mantenir la guàrdia i que la gent de Barcelona, els senyors de Convergència, els senyors de la Generalitat i els qui siguin sàpiguen que el poble del Prat no vol el desviament del riu».

Pel que fa a la ratificació per part del consistori del pacte Ajuntament-Corporació Metropolitana de Barcelona i la consegüent aprovació per part dels regidors del pla de costes, els grups comunista, socialista i socialista independent van votar favorablement a la proposta, mentre que Convergència i Unió i Aliança Popular van donar vot negatiu. L'acord, doncs, va ser ratificat pel Ple de l'Ajuntament.

CLUB

TEJANO

Fernando Puig, 16

Teléfono 370 16 01

PRAT DE LLOBREGAT

HEGAR RADIO

THOMSON

TELEVISION COLOR

VIDEOS

VHS

ALTA FIDELIDAD

Distribuidor exclusivo

Av. V. Montserrat, 115 - Tel. 379 08 50 - El Prat de Llobregat

PISO TERMINADO

CENTRICO

Calle Industria, 55-57 - El Prat de Llobregat

Viviendas de Protección Oficial - Promoción Privada

3 y 4 Dormitorios, Hall, Cocina, Lavadero,
Terraza, Ascensor, Agua caliente y fría,
Gas natural.

ENTRADA DESDE 150.000 Ptas.

RESTO: 12 AÑOS 11'20 %

CON PLAZAS PARKING Y LOCALES COMERCIALES

VISITAS FINCA PRAT DE LLOBREGAT

Laborables de lunes a sábados: de 10 a 13 y de
16'30 a 19'30 horas. Festivos: concretar visita

 El Prat 3702964 - Barcelona 2354742 y 2565184

Promotores: BEL Y ESPUNY, S. A.

Frankfurt 3 Granja
PUERTAS

ahora:

Restaurante

- Las mejores CAVAS CATALANES
- Importación francés
- Whiskerya
- Reservas
- Heladería

Gallart i Monés, 14-16 - Teléf. 370 43 51

EL PRAT DE LLOBREGAT

Moment en que van ésser detinguts els joves que van insultar el President de la Generalitat (Foto Sardà, jr.)

Pujol inagurà l'Institut de F.P.

El President de la Generalitat de Catalunya, Jordi Pujol, inagurà el propassat dia 20 de novembre l'Institut de Formació Professional «Narcís Monturiol», situat al costat del cementiri vell. Pujol va estar acompanyat pel Conseller d'Ensenyament de la Generalitat, Joan Guitart, l'alcalde Lluís Tejedor i d'altres autoritats.

El nou institut té una capacitat per a 840 alumnes tot i que, de moment, només hi ha un cinc-cents matriculats. El centre impartirà classes d'electrònica, automoció i administració i hi és previst que també sensenyi informàtica i agricultura.

A l'acte inagural el President de la Generalitat indicà que coneixia els problemes de la població en matèria de dèficits escolars. Aquestes dificultats Jordi Pujol les atribuï al creixement demogràfic de la vila i manifestà que la Generalitat faria tot el possible per pal·liar aquesta situació.

Abans d'iniciar-se la inaguració oficial,

Pujol va ser increpat per dos joves pratencs que li deien «assassí». Els dos homes són Antonio Cerdá Gorreta, de 24 anys, i Ramon Estorach Espejo, de 18. Van ser detinguts per la policia i traslladats a la Direcció General de Seguretat Ciutadana, segons que ens informa el nostre company Manuel Doñaño. Més tard van ser duts a les dependències de la Comissaria local. Un cop van presantar declaració retornaren als seus respectius domicilis, quedant obligats a presentar-se el dia següent davant el jutge, qui decidirà al respecte. Jordi Pujol s'interessà pels detinguts i, després d'una breu conversa amb el comisari, va ser quan se'ls posà en llibertat. A més a més d'aquests incidents, un grup de pares d'alumnes del col·legi Sant Jaume es manifestà també davant Jordi Pujol per tal de demanar millores al centre. Aquests manifestants, però, van afirmar que els dos joves que van insultar Jordi Pujol no tenien cap mena de relació amb ells i que no pertanyien a cap associació de pares.

Modificació de la contribució

El dia 22 d'octubre al Casal de la Cultura el Sr. Lluís Tejedor Alcalde del Prat i el Sr. Antoni Morell, Gerent Territorial del Centre de Gestió i Cooperació Tributària de l'Àrea Metropolitana de Barcelona, van oferir una sessió informativa sobre la modificació, que durant l'any 1985, tindrà el rebut de la Contribució Territorial Rústica.

El subjecte passiu rebrà un rebut en el que hi constaran totes les parcel·les, que tingui en propietat en el terme del Prat, amb els metres quadrats de cadascuna d'elles. Les errades i inexactituds que puguin haver-hi les podrà corregir dirigint-se a la «Junta Pericial Municipal», amb seu a l'Ajuntament del Prat. Aquesta Junta, que servirà de pont d'enllaç entre contribuents i Consorci, estarà formada per representants dels pagesos del Prat i per tècnics agrícoles. Amb les correccions que es facin es podrà actualitzar les dades existents en el cadastre i adequar-lo a la realitat existent.

Amb la modificació de la Contribució es preten d'avaluar la capacitat del sòl. Es capitalitzaran els rendiments que s'obtinguin, multiplicant la superfície de la parcel·la pel cost dels conreus, aquest tipus serà fixat pel l'Ajuntament. Es tracta d'adequar el terreny i la seva qualificació a l'ús que té realment.

Finalitzada l'exposició i en el torn de precís i preguntes els pagesos van dir que actualment en l'agricultura no existeixen marges comercials i que el fruit que puguin obtenir de la terra és degut a la quantitat d'hores que s'hi passen treballant i que qualsevol valoració que es faci no reflectirà l'esforç i dedicació emprats. També es va dir, que si bé és veritat i just que el que té diners ha de contribuir, no es troben en aquest cas els pagesos i menys després d'aquests darrers anys de calamitats climatològiques.

J. ASEBLA

**AUTO
MARINA**

**COMPRA-VENTA
DE AUTOMOVILES**

Carretera de La Marina 16
Teléfono 370 74 01
EL PRAT DE LLOBREGAT

Pastisseria
Jardi

d'en
J. Torren

Jaume Casanovas, 169 - Tel. 379 33 45
Carretera Marina, 43 - Tel. 370 22 01
EL PRAT DE LLOBREGAT

Por la canalización definitiva

8 de noviembre de 1985

El pacto que se ha alcanzado entre el Sr. Lluís Tejedor (PSUC), alcalde de El Prat de Llobregat y el Sr. Pasqual Maragall (PSC), alcalde de Barcelona y presidente de la Corporación Metropolitana de Barcelona, ha sido tomado a espaldas de la población y, lo que es más grave, sin tener en cuenta para nada la opinión de la Comissió de Defensa d'El Prat.

La marginación que ha sufrido la Comissió de Defensa d'El Prat, al ver limitadas sus funciones a las de simple espectador, es ir contra todo principio de participación ciudadana, término que aparece en el programa del PSUC pero que no se aplica en este pueblo. Se tenía que haber llevado una negociación con la CMB presentando alternativas conjuntas y abriendo un auténtico debate popular con el tema del río. No hay que olvidar que la Comissió de Defensa d'El Prat representa a todas las entidades, partidos políticos y sindicatos de El Prat.

Centrándome en el acuerdo pactado entre el Sr. Tejedor y la CMB sobre la canalización provisional del Llobregat, lo cual implica la aceptación del desvío del río para el año 2005 (al menos ésta es la fecha que aparece constantemente), al reservar una gran zona al margen derecho del río que se califica de «zona de futura ampliación del puerto», no puede calificarse de otra mane-

ra que de cacicada. Es evidente el interés que tiene el Sr. Maragall, que no olvidemos es alcalde de Barcelona, de conseguir la nominación de esta ciudad para la candidatura olímpica de los JJ.OO. de 1992 cueste lo que cueste. Al Sr. Maragall no le interesa en absoluto que se alcen voces que puedan poner en peligro la nominación, y estaba claro que si se mantenía la propuesta de desvío, el pueblo de El Prat se movilizaría. Entiendo que éste es el elemento primordial que se ha tenido en cuenta al llegar al acuerdo de canalización provisional: Ahora canalizamos, mantenemos al pueblo de El Prat callado y contento, reservamos una zona para poder realizar el futuro desvío y pasadas las olimpiadas desviamos tranquilamente. Lo que me gustaría saber es lo que le habrá ofrecido la CMB al PSUC y al Sr. Tejedor a cambio del pacto. De momento parece que una poltrona en el Consorcio de la Zona Franca y otra en la Junta de Obras del puerto de Barcelona.

Y no vale decir, como dice el Sr. Tejedor, que éste es el mejor acuerdo que se podía conseguir. En toda negociación normalmente hay un momento en que las partes no se ponen de acuerdo y es entonces cuando se llega a la presión. El Sr. Tejedor argumentó que si no aceptábamos la canalización provisional posiblemente se hubiera

mantenido el desvío. Esta era la presión que podía hacer la CMB. Yo le digo al Sr. Tejedor que si en lugar de pactar a la ligera se hubiera informado al pueblo de El Prat sobre la postura de fuerza de la CMB, éste hubiera reaccionado movilizándose en exigencia de la canalización definitiva y permanente del Llobregat.

Tampoco se aguanta la afirmación del Sr. Tejedor de que El Prat no puede hipotecar la futura necesidad de ampliación del puerto de Barcelona, con lo que de hecho ya se están dando argumentos en favor del desvío. El puerto de Barcelona puede crecer mar adentro, y si esto no es posible, que se potencien los puertos de Tarragona o Vilanova.

La postura del P.C.C., partido al que represento en la Comissió de Defensa d'El Prat, es la de oposición ahora, mañana y en el 2005 al desvío del Llobregat, de exigencia de una inmediata **canalización definitiva y permanente** del Llobregat, y de una recalificación de los terrenos calificados de «zona de futura ampliación del puerto» realizándose un estudio de si su destino tiene que ser el industrial o el agrícola.

JAUME FONT I LÓPEZ DE MARIA
Membre de la Permanent de la Comissió de Defensa d'El Prat

Comunicat d'Aliança Popular al ple de l'Ajuntament

RIU

Mantenim la nostra posició anterior.

Estem totalment en contra de qualsevol desviament del «riu».

No podem acceptar de cap manera una nova llera en caràcter de provisionalitat, ni en caràcter definitiu.

Crear una nova llera del «riu», a la fi i efecte de delimitar i crear una barrera urbanística, que separi la zona agrícola de la industrial, creiem que no té sentit, pel contrari, la nova llera sabem que crearia una conflictiva delimitació del terme.

Es diu que la finalitat, és l'ampliació del Port de Barcelona. Caldria explicar ben clar, en quina situació quedarien els terrenys que fossin ocupats pel Port, dintre del nostre terme, Tindriem una segona edició de l'Aeroport? Com es contemplaria la situació fiscal i urbanística?

La nostra opinió sobre el Port, ja fem esment en l'apartat Port.

Si es desviés, es parla de millores en les

aigües, és que aquestes millores no es aconsegeixen amb la llera actual?

En les conclusions de l'estudi es diu: «L'ús de la nova llera com a barrera urbanística és aconsellable». Completament d'acord. NO NECESSÀRIA.

PORT

D'acord amb la proposta, afegim, que som partidaris d'ampliar el Port mar endins. De repartir la càrrega de tràfec marítim entre els altres ports catalans. No és prudent per moltes causes, centralitzar massa el tràfec sobre un port.

POLÍGON PRATENC

D'acord amb la proposta.

LA RICARDA

D'acord amb la proposta, sempre que la zona sigui controlada degudament, per evitar un deteriorament.

LA PINEDA

Discrepem totalment de la proposta.

Proposem que es respecti l'actual classificació urbanística, ja que és l'única zona residencial que el nostre poble disposa, i que seria una font d'ingressos per l'Ajuntament, essent lliure al mateix temps i no una devesa tancada.

L'AEROPORT

D'acord amb la proposta.

PLATGES

D'acord amb la proposta.

REMOLAR

D'acord amb les conclusions que ha arribat l'estudi D'Ambbio S.A., per compta de la Comissió de l'Àrea Metropolitana.

BAUDILI BALLETBÓ

Golpe bajo a la libertad de expresión

La Generalitat clausura Radio Odisea

Miembros del Departamento de Radiodifusión de la Generalitat de Catalunya, componentes de els Mossos d'Escuadra, procedieron el pasado día 7 de noviembre a la clausura de los equipos de emisión de Radio Odisea, al no disponer esta emisora de la correspondiente concesión de licencia para poder emitir legalmente. Los hechos tuvieron lugar en el día antes citado, a las 12,25 de la mañana y al triste acto, al margen del personal de la radio encabezado por su director José De La Calle, hicieron acto de presencia por parte de nuestro Ayuntamiento, el Concejal de Cultura Sr. Pérez Moya y la Jefa de Prensa Ana González.

Puestos al habla con el Director de esta emisora y con referencia a la citada concesión de la licencia oficial para poder emitir legalmente, nos informó, que la citada concesión había sido solicitada en reiteradas ocasiones, sin recibir constestación alguna con respecto a dichas licencias.

Radio Odisea empezó a emitir el 1 de enero de 1982, sin apenas medios técnicos ni por supuesto profesionales, los principios fueron muy duros y no precisamente muy interesantes, sin embargo al año de estar emitiendo, se produjo un cambio radical en la dirección de la misma, a través de la cual se trazó una línea de seriedad y espíritu de superación, con un único fin, conseguir que El Prat de Llobregat tuviera una emisora con los máximos adelantos técnicos, a la vez que, por qué no decirlo, profesionales. En el momento del cierre, la situación de la emisora en cuanto al reconocimiento general con respecto a la misma, era óptima. Radio Odisea había conseguido el respeto máximo al igual que la colaboración de todas las compañías discográficas, así como de los distintos medios sociales y oficiales. Durante los tres años de existencia de la emisora, habían pasado por sus estudios las representaciones políticas de todos los partidos de Cataluña, con sus cabezas visibles al frente, sin discriminación alguna, muchos de los cuales se quedaron sorprendidos de la organización existente, al mismo tiempo las máximas autoridades de nuestra localidad, encabezadas por nuestro alcalde Luis Tejedor, tuvieron acceso en numerosas ocasiones a los micrófonos de esta radio para distintos fines, también por supuesto, sin ningún tipo de discriminación. Por otra parte hay que significar la presencia de numerosos artistas del mundo de la música, tales como: Miguel Bosé, Santi Pico, Silver Pozzoli, Miko Mission, O'Ryan, Laborde, Enric Hernández, Pi de la Serra, Parrita, Los Amaya, Lucía, Teresa Rabal — precisamente el día de la clausura de la radio,

Teresa Rabal tenía una cita con todos los niños de El Prat, muchos de ellos acudieron a la cita prevista, viendo con gran tristeza la situación allí creada, marchándose con la lógica desilusión— y un largo etc., de famosos del espectáculo. De la misma forma que se promocionó a muchos artistas jóvenes, que en condiciones normales jamás habrían tenido acceso a alguna emisora de las del monopolio radiofónico, puesto que en estas, la única manera de promocionarse es mediante considerables cantidades de dinero.

La verdad, es que en líneas generales, la tarea de levantar una radio, se puede calificar y valga la redundancia, de una auténtica odisea, los muchachos de la radio, lo consiguieron, prácticamente sin tener unos medios económicos suficientes, por este motivo y por carecer de licencia se planteó en diversas ocasiones al Ayuntamiento de El Prat, la posibilidad de tener un apoyo del municipio, no tan sólo por el hecho económico, sino con el fin de conseguir una licencia de emisora municipal, lo cual habría servido para que El Prat no perdiera la oportunidad de tener una emisora municipal, y para que esta radio no desapareciera. La respuesta fue negativa en todo momento, al no haber una plena conciencia del hecho por parte de los distintos partidos políticos de El Prat. De todas formas, este problema de las radios independientes, creemos que encierra, toda una serie de intere-

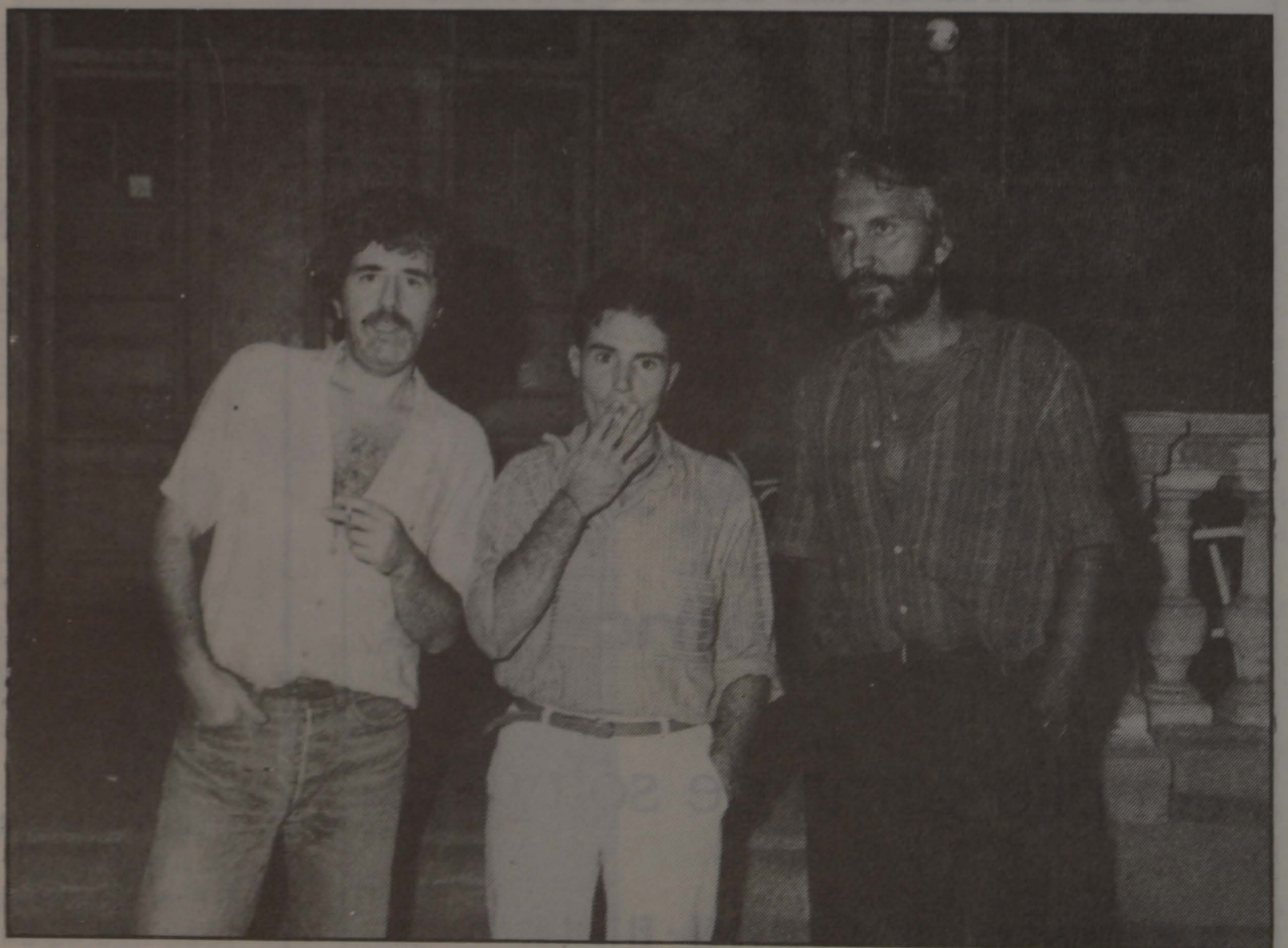
ses creados, por parte de las grandes del monopolio radiofónico, puesto que es evidente que éstas han perdido gran parte de su audiencia normal, a causa del nacimiento de radios como La Odisea. Esto ha hecho que con su poder establecido, posiblemente estén intentando eliminarlas para seguir mandando en el dial de la FM y de la Onda Media.

Finalmente queremos recordar las palabras de los dos últimos cantantes que estuvieron en los estudios de la radio, con respecto a este «boom» de las emisoras en Cataluña, Enric Hernández y Pi de la Serra al unísono, manifestaron su posición con estas palabras: «El nacimiento de estas emisoras, amplía la proyección de cualquier hecho cultural o artístico, al mismo tiempo que mejora las posibilidades de los medios de comunicación. Evidentemente es un signo de evolución, muy necesario en estos tiempos».

En resumidas cuentas, un nuevo atentado a la libertad de expresión en momentos que se está estableciendo una democracia en nuestra nación que no la vemos por ninguna parte.

Hay que buscar una solución para que hechos como éste dejen de suceder.

N. B. B.

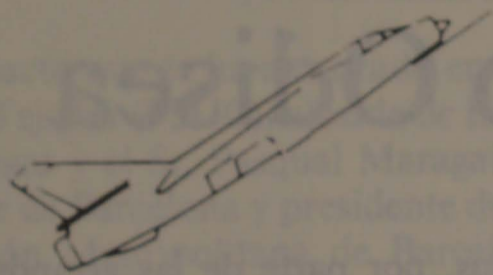

Enric Hernández y Francesc Pi de la Serra, los dos últimos artistas que han salido a través de las ondas de RADIO ODISEA.

Electrónica **ROHOL**

REPARACION RADIO, TV.-COLOR

Plaza Catalunya, 8 · Telef. 379 07 45 · EL PRAT DE LLOBREGAT

KITS DE MONTAJE

ACCESORIOS PARA
TRENES ELECTRICOS
Y MAQUETAS

- ROCO
- LIMA
- IBERTREN
- AURORA A F X
- SCALEXTRIC
- ARTESANIA ILUMA

HEGAR RADIO

ORDENADORES PERSONALES

PHILIPS

TOSHIBA

SONY

commodore

Amplia gama de software

Av. V. Montserrat, 115 - Tel. 379 08 50 - El Prat de Llobregat

GIMASIO

TAEBAEG

TAE BAEG

Taekwon-do

- TAEKWON-DO
- DEFENSA PERSONAL
- ARMAS ORIENTALES
- GIMNASIA SUECA

TAE BAEG

Gimnasia

- BAILE CLASICO
- JAZZ
- AEROBIC
- GIMNASIA RITMICA

C/. Barcelona, 25-27

EL PRAT DE LLOBREGAT

BAR RESTAURANTE RINCON DE ARAGON

Especialistas en todo tipo de carnes a la BRASA

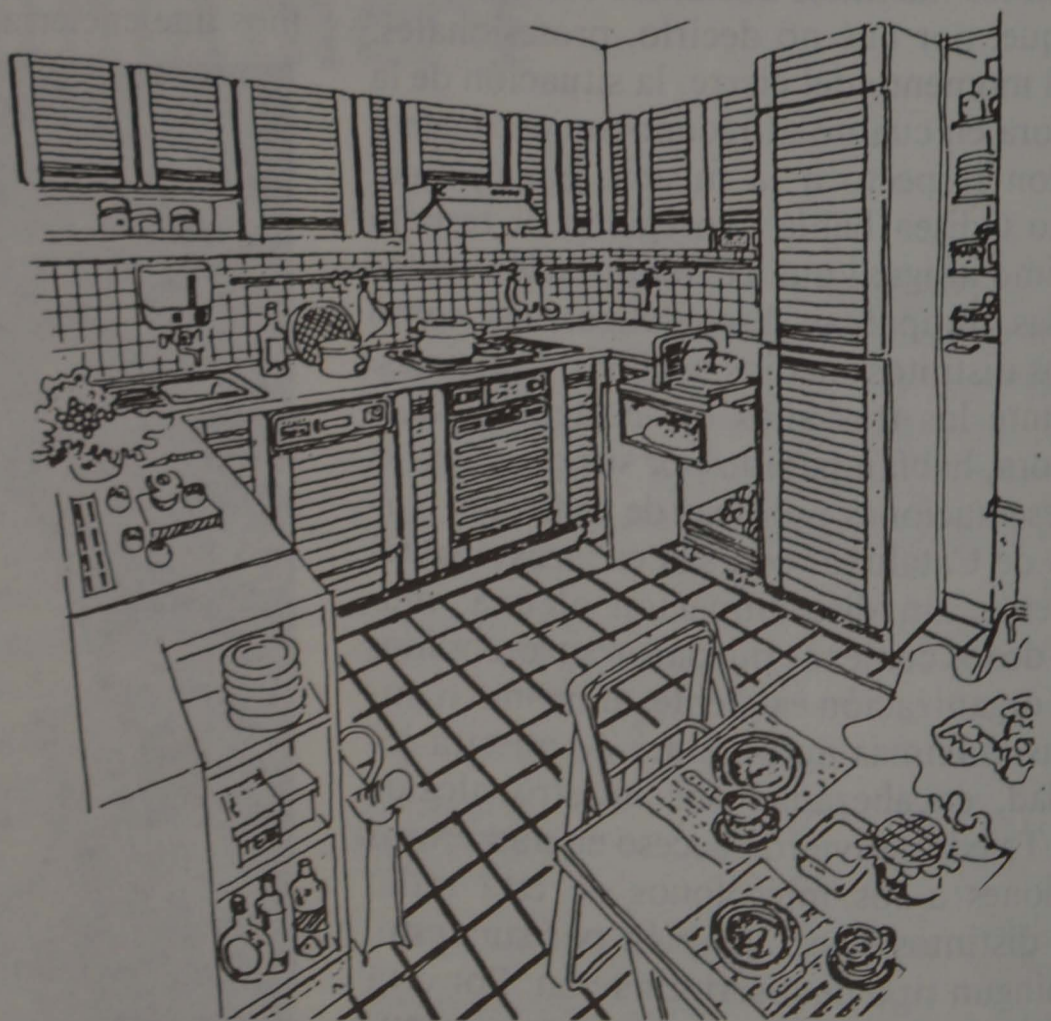
● Paellas por encargo

● Esplugas, 49 (La Barceloneta)
Teléf. 370 52 54
EL PRAT

CUINART

COCINAS - BAÑOS - GRIFERIA - CERAMICA
ACCESORIOS DE BAÑO

Solicite presupuesto sin compromiso

Exposición y venta:
Castilla, 21
El Prat de Llobregat
Teléf. 379 40 34

Expertos especialistas diseñarán su cocina y cuarto de baño de acuerdo con sus gustos y necesidades

L'avi Raduà ha fet cent anys

Josep Raduà i Grau, nascut a Cubelles el 9 de juny de 1885, passà part de la seva infantesa a Vilanova i quan tenia vint anys li van dir que al Prat hi havia molta feina i es presentà un matí tot sol al bell mig de la plaça de la Vila on un cap de colla li diria si volia treballar. A partir d'aquell dia i fins que va tenir 86 anys no va parar mai de treballar, diumenges al matí i tot; cada dia a les cinc del matí el bon Pep es presentà a diferents pagesos. A través d'aquests 66 anys va treballar a Cal Rigol, a Cal Baldiri de Cal Tres, a Cal Casugas (Xicaret), a Cal Pelut, etc.

Quan ens trobem davant una persona d'aquesta edat, ràpidament ens podríem questionar preguntes del tipus «Hola», «Lecturas», etc., Però jo voldria anar més enllà de les clàssiques preguntes de com ho ha fet? o quina dieta utilitza? etc, i crec que el que més impressiona d'una persona que encara vesteix amb gorra faixa i armilla és la quantitat de coneixement acumulat en el seu cervell.

És home de poca iniciativa a parlar quan no estar amb els seus, però encara després de cada dinar explica les seves mil històries que ara són impossibles de recopilar perquè castigarien massa el seu dèbil cervell, de manera que he decidit preguntar als membres familiars que l'envolten questions a nivell cronològic en les que algun dia ell havia dissertat.

Poca gent ha sobreviscut a les epidèmies de paludisme de (1887), de còlera (1889), de tifus (1918) etc.

Poca gent ha viscut les darreres accions revolucionàries contemporànies com la crema de convents (1909), l'empresonament de Marcel·lí Domingo (1917), el cop d'estat d'en Primo de Rivera (1923), la proclamació de la República (1931), la caiguda de la Generalitat (1934), la guerra civil espanyola (1936), l'inacabable franquisme fins 1975 i l'arribada de la monarquia constitucional.

Això és el mateix que dir que ha viscut la mort de la reina Isabel, la reina Mercedes, Alfons XII, va escoltar les canonades pel naixement d'Alfons XIII, va veure la seva ascensió al tron o, la seva fugida d'Espanya i la seva posterior mort, també ha enterrat a Cànovas, Macià, Companys i Franco.

Si parlem de Papes quants habitants de El Prat poden dir que han enterrat a set papes? (de moment) en una vida?: Lleó XIII, Pius X, Benet XV, Pius XI, Joan XXIII, Pau VI, i Joan Pau I.

De les múltiples guerres que en aquests anys han esdevingut recordarem la de Bolívia, Paraguai, la Ruso-Japonesa, la Greco-Turca, la de Cuba i la de Filipines, les dues mundials, la de Corea i Vietnam, la d'Iran-Irac. Ha vist com l'Àfrica de la seva infante-

sa ha passat de 27 Estats a 72 amb tot el que això comporta...

Fets socio-polítics apart com ha de tenir el cap una persona que ha vist néixer les motos, els autos, els avions, la penicilina, els coets que van a la lluna, la ràdio, el cinema, la TV, els missils, etc.

Es un home molt senzill, segons ens explica tan sols va «anar a estudi» tres dies i no li va agradar però després va aprendre autodidàcticament a llegir i llegeix el diari la qual cosa l'agrada molt i ho fa encara ara sense ulleres. També li agrada la música clàssica que algun dels seus nets posa sovint per deleitar-lo.

No ha estat malalt llevat d'algun constipat i una trencadura que no va ni veure el metge, ni tan sols ha anat mai al dentista, totes les dents que té són seves.

En quant al mentjar és molt ordenat, anteriorment quan marxava a les cinc del matí s'emportava un quart de quilo de pa amb un popet, bacallà i arengades i fruita doncs a l'avi Josep Raduà no li agrada la carn i no en tasta. A la nit verdura i fruita; ara que està inactiu dorm molt més i els menjars a casa són molt millors, menja amb sal, vi negre i quan acaba li agrada beure un dit de conyac, si no li posen, pica amb el cul del got damunt la taula en senyal de protesta; això si tan sols un dit, si se li posa més, el desprecia. De cafè, ni tastar-lo, de puros en fumaria tants com en tingués, de moment es marca la xifra de quatre al dia que no està gens malament. No menja mai més del compte i

L'avi Radua, cent anys d'existència.

a la taula té un lema «mentre es menja no es parla».

De sobte es va presentar un problema, amb les sovint sortides que feia amb la família, una vegada se'ls va ocórrer anar a veure la balena que va encallar a la sorra de El Prat i des de llavors, l'avi Raduà no ha volgut menjar mai més cap peix. En realitat la destressa de la mestressa ho camufla, ja se sap!

En l'armilla que porta duu quatre butxaques totalment controlades: la petaca, els llumins, el paper per fer cigars i l'altre per les cues dels puros perquè previament trinxades formen nous cigars com si fossin nous.

No ha anat mai al barber, l'arreglava la seva senyora, quan va enviudar ho van continuar fent els seus fills i els seus néts, això si, ell cotitza rigurosament vint duros per fer la feina ben feta. Això si que ho té l'avi Raduà, quan cobra, encara ara, dona una quantitat determinada a cada net amb condició de guardiola, el resta ho dona a la seva jove perquè li aparti el suficient per tabac i la resta pel que faci falta. Quan era més jove els diumenges a la tarda anava al cinema que juntament amb el futbol i a vegades els toros és el que l'entretent més.

De les seves converses, trec algun tret original com que «no he pogut veure mai ni a madrilenys, ni andalusos, ni anglesos»; preguntant si al camp hi anava amb bicicleta em va contestar «la única vegada que he anat amb bicicleta vaig fer dues cantonades i vaig tornar amb ella al coll per no haver-la de tocar mai més».

Abans d'acabar aquest escrit dedicat a aquest home, m'agradaria fer pública la meva felicitació per aquests cent anys i mig però també fer-la extensiva a la família que ha fet això possible perquè tan sols entrar en aquella casa es respira un ambient i amor i respecte cap a la seva persona. Durant la meua visita hi vaig trobar un membre de cada generació i no sabia dir quin efecte era més gran, a algú se li va escapar «El cuidem com si fos una flora», aquesta situació avui dia no està gens de moda. Serveixi aquesta família com a exemple i com a darrera anècdota em ve al cap que viuen en un carrer de la cooperativa n.º 3 -tercer pis-tercera porta i que Josep Raduà i Grau ha tingut tres fills, tres nets i tres besnéts.

AGUSTÍ CASAS

• Nota:

Agraeixo la col.laboració d'en Josep Portillo Xirinachs.

CLINICA DENTAL

Dr. Teófilo Deza

Horarios: de lunes a viernes de 9,30 a 12 h.
todas las tardes excepto sábados
de 15,30 a 20 horas

Flaquer, 9, 1.º

Teléf. 379 10 50

EL PRAT DE LLOBREGAT

munat
SEGUROS GENERALES

- AUTOMOVILES (Obligatorio, Todo riesgo, Terceros, Ocupantes)
- INCENDIO ● ROBO
- ACCIDENTES INDIVIDUALES
- RESPONSABILIDAD CIVIL GENERAL
- COMBINADOS DE HOGAR

Plaza Cataluña, 25-26 - Teléfs. 379 41 45 - 379 38 96 - EL PRAT

SERVICIO OFICIAL

SERVICIO GRUA PERMANENTE

▲ **CITROËN** ▲

Teléfonos 379 16 55

379 32 23

370 23 00

TALLERES J. GARCIA

Catalunya, 59-61

EL PRAT

Congelats
"MAR-BLAU"

Ciutat de Consuegra, 18

EL PRAT

Mantegades "Mantecados", Galetes i Fruits secs

HEGAR RADIO

LISTAS DE BODA

EXPOSICION Y VENTA DE OBRAS DE JOSEP MAYOL

Avda. V. Montserrat, 115 - Tel. 379 08 50 - El Prat de Llobregat

La dansa de Carnestoltes (II part)

Per ballar-la es situen en dues rengleres i de costat, per l'entrada al primer tema musical avancen fent un salt galopat repetit fins que els capdavanters giren en rodó quedant en sentit contrari però cadascun pel seu cantó, disposats així per la part de fora com al principi però invertits i més separats (Vegis esquema A). Les castanyoles es picaran al compàs de la música i amb els braços enlairats.

Així disposats començarà el motiu del ball: començament amb el peu dret i saludant-se durant dos compasos endavant i amb el peu esquerra iniciar dos compasos reculant al lloc inicial. Cada cop que es fa això queden parats amb els peus junts. Aquest primer motiu dura vuit compasos.

Llavors ve el segon tema del motiu musical que consisteix en fer una avançada tots junts travessant-se les fileres i passant cada home per la seva dreta en relació al que té enfront, per quedar tothom sempre enfilera canviats de lloc fent tots una volta i mitja sobre si mateix cap a l'esquerra. Seguidament es tornaran a passar-se al seu cantó seguint el mateix sistema per tal de quedar cadascun al seu lloc primitiu. Ambdues passades les començaran amb el peu dret i duraran quatre compasos parant-se amb peus junts cada quart de compàs. El punteig sem-

pre és el mateix i la posició de braços enlairats i el toc de les castanyoles també. (Veure esquema B).

El ball es compon de la coreografia descrita i el repetien poques o moltes vegades a cada «estació» segons l'èxit de la recaptació. Quan decidien acabar-lo el músic tocava la melodia d'entrada i els capdavanters passaven per dins les dues fileres seguits dels altres balladors fins al final de l'entrada que aquesta vegada era propiament sortida. (Veure esquema C).

Així queda explicat els tres temes dels que es compon la dansa i juntament amb la partitura reproduïda tant sols manquen les vuit o deu parelles que s'animin a encetar-la.

Nota: Aquesta documentació ha estat estreta d'un escrit presentat incedit pel senyor Josep Vilar a alguns representants dels òrgans que van fer possible el II FESTIVAL DE MUSICA POPULAR AL DELTA DEL LLOBREGAT.

AGUSTÍ CASAS I ROMEU

Control de ruidos y humos

Patrocinado por la Corporación Metropolitana de Barcelona, el Ayuntamiento del Prat días atrás realizó un control de ruidos y humos de vehículos a motor.

Es por eso que, la Guardia Urbana fue vista manipulando unos artilugios electrónicos en la calle y parando indiscriminadamente automóviles y motos. Campaña que se inició el pasado 1 de noviembre hasta el 15, y que se realizó desde distintos puntos del Prat.

El criterio utilizado por la Guardia Urbana fue el de controlar vehículos, como coches y motos, y comprobar escapes y ruidos y verificar si se ajustaban a unas normas preestablecidas, dando a los usuarios de los vehículos un plazo de varios días para efectuar una segunda revisión en caso de dar los primeros resultados negativos.

Los aparatos de medida y control, propiedad de la Corporación Metropolitana, son, según nuestras referencias, de uso rotativo entre los diferentes municipios que forman la Corporación Metropolitana de Barcelona.

Asimismo se nos informó que las medi-

das de control son de carácter voluntario pero que un futuro, más o menos cercano, serán de carácter obligatorio.

DELTA estuvo presente en uno de los controles de la Guardia Urbana y consultó con algún que otro usuario de vehículos en aquel momento sometido a control, y ante la pregunta si estaban o no de acuerdo con la medida, la respuesta fue que sí, pero que dudaban de su efectividad, ya que es enorme la cantidad de vehículos que circulan por el Prat en un estado lamentable.

Cabe resaltar que DELTA tuvo en esa ocasión un incidente sin consecuencia con

los ocupantes de un automóvil que en aquel momento la Guardi Urbana había parado para su control, ocupantes que manifestaron su negativa a que se les efectuara fotos ni tan siquiera a su vehículo, bajo amenazas de agresión física. Posteriormente DELTA tuvo conocimiento de que los ocupantes del vehículo eran conocidos y peligrosos maleantes del Barrio de San Cosme, pensamos que fue un malentendido ya que posteriormente comprendimos el nerviosismo de los guardias al «agilizar» el control del vehículo.

Redacció Treball i Societat

Paga y... ¿Calla?

Este título que sirve de introducción al presente reportaje-entrevista, es muy significativo para la presentación de la Asociación de Contribuyentes del Prat. Aparte de esta cabeza podríamos entrar en los objetivos de la Asociación, resumiendo la esencia de lo que podríamos llamar sus finalidades y propósitos: su desiderátum.

En un país moderno y eficaz, el pago de tributos es, evidentemente un deber solidario que los ciudadanos han de asumir de manera unánime y responsable. Esta solidaridad y responsabilidad ciudadana se manifiesta, precisamente mediante la aportación de una parte de los recursos económicos de cada uno para la financiación de los servicios públicos.

Las justas obligaciones fiscales convierten a todos los ciudadanos con un mínimo de ingresos en contribuyentes, y entre todos, sostienen la estructura del país. Esta práctica es fundamental y, sin embargo los ciudadanos no siempre tienen conciencia de ella.

Que los impuestos han aumentado y aumentan cada día es un hecho evidente. Asistimos a un incremento progresivo e imparable de la fiscalidad en todas sus formas, y ello merma la capacidad adquisitiva y la posibilidad de ahorro. Por lógica el incremento de los impuestos debería llevar aparejada una importante, mejora de los servicios que la Administración y los demás poderes públicos prestan al país. Sin embargo, y mientras el hecho de que cada vez se paga más es evidente, no lo es la conciencia de que recibamos más y mejores servicios a cambio de nuestro dinero.

EL SURGIMIENTO DE LA ASOCIACION DE CONTRIBUYENTES DEL PRAT

En la mayoría de los países avanzados las Ligas de Contribuyentes son organizaciones que nacen de la misma sociedad y que se convierten en canales válidos y eficaces para formular las preguntas que despejen los interrogantes planteados por los resultados de la gestión de los administradores públicos. El afán de participar en el conocimiento de la hacienda Pública, la invitación al diálogo y el imperativo de la solidaridad, y la consecución de un sistema tributario justo, eficaz y transparente, son varias de las muchas razones para que surjan las Asociaciones de Contribuyentes.

Para ello, para profundizar en las raíces de la del Prat, nos pusimos en contacto con su Presidente, Sr. Valentí Font, conocido «botiguer» de la población.

P. — ¿Por qué y cuándo nace la Asociación de Contribuyentes del Prat?

R. — Eramos un grupo de personas que

nos reuníamos para estudiar y protestar contra la ley de revisión de vados que el Ayuntamiento quería imponer. Al entrar en vigor dicha revisión, muchos de los afectados querían protestar, y al enterarse de que existía un grupo de personas que ya luchaban contra ello, se fueron integrando al grupo formado y así hemos ido creciendo. Nuestro éxito de entrada, fue el tema vados. En esta línea se ha continuado con el estudio e impugnación de los incrementos de los impuestos que sufre y seguirá sufriendo nuestra población.

P. — ¿Cómo está constituida la Asociación?

R. — Está formada por una Asamblea General que delega en una Junta y funciona por sectoriales. Esto es, agrupados por diferentes ramos representativos de los diferentes grupos sociales pratenses, como por ejemplo, payeses; talleres mecánicos y electricidad del automóvil; venta de recambios de coches y venta de coches; bares y restaurantes; salones de peluquería y belleza; trabajadores autónomos de la industria y otros servicios; pequeña y mediana empresa; propietarios de vados, tanto públicos como privados; comercio; viviendas y locales comerciales; amas de casa; etc.

En cada una de ellas hay dos o tres personas que hacen de enlace entre su sectorial y la junta de la asociación, y que intenta resolver los problemas planteados.

Cada sectorial hace sus asambleas, independientes del resto, y la junta asiste a todas ellas.

La Asociación fue legalizada en el mes de marzo y con un importante crecimiento de asociados.

P. — A nivel general, ¿qué fuerza tiene una Asociación como la vuestra?

R. — El movimiento asociativo en España es pequeño. En Europa es muy importante, con gran protagonismo dentro de sus respectivos países. Hacen mucha fuerza y presión.

P. — ¿Cómo habéis sido recibidos por vuestras autoridades?

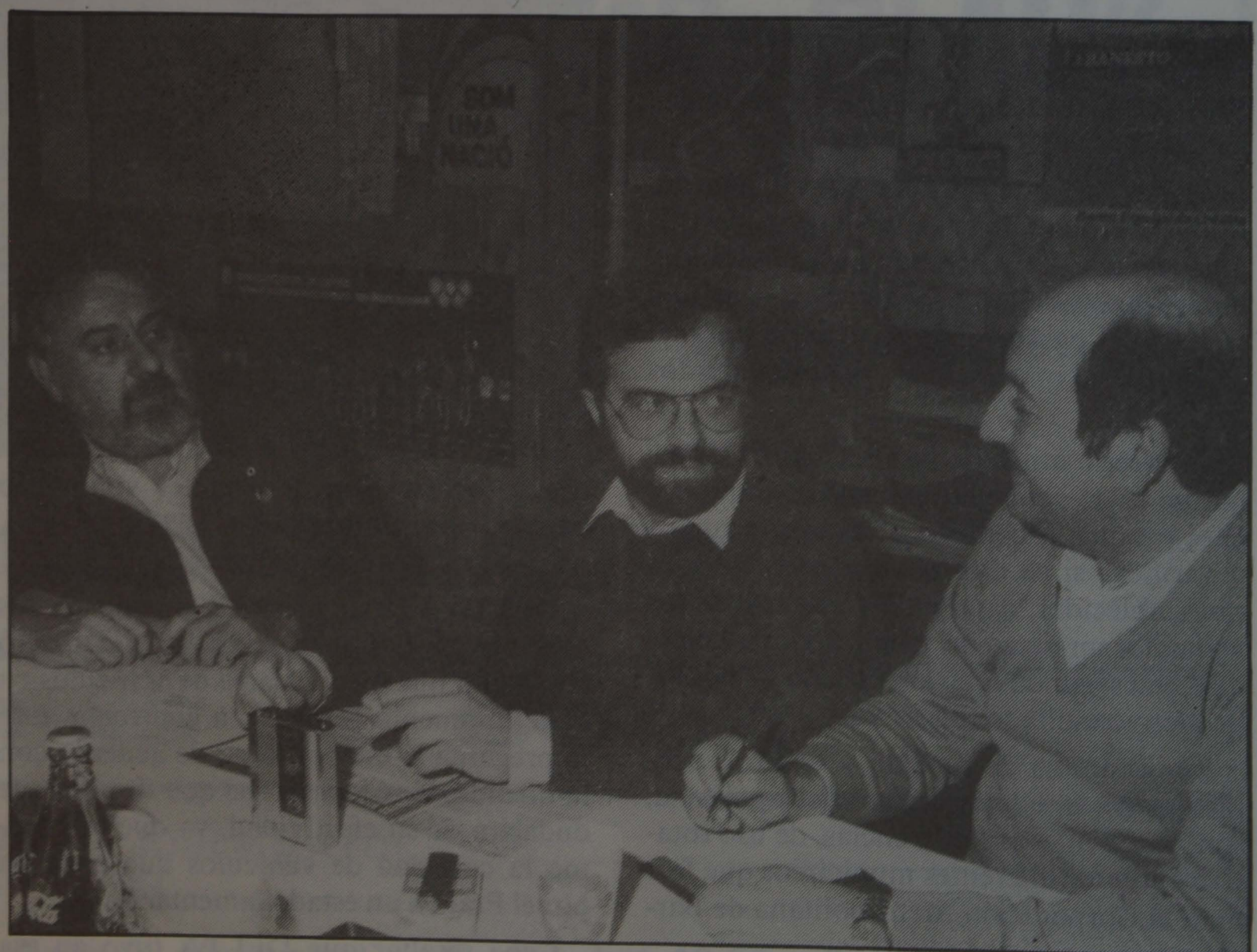
R. — Sólo diré una frase que nos dijo el Sr. Tejedor el día que nos presentamos a él: «en El Prat faltan interlocutores válidos». Por lo demás entendemos que nuestra postura es molesta e incómoda, para la Administración.

A la Asociación le preocupa el incremento del gasto público a nivel local.

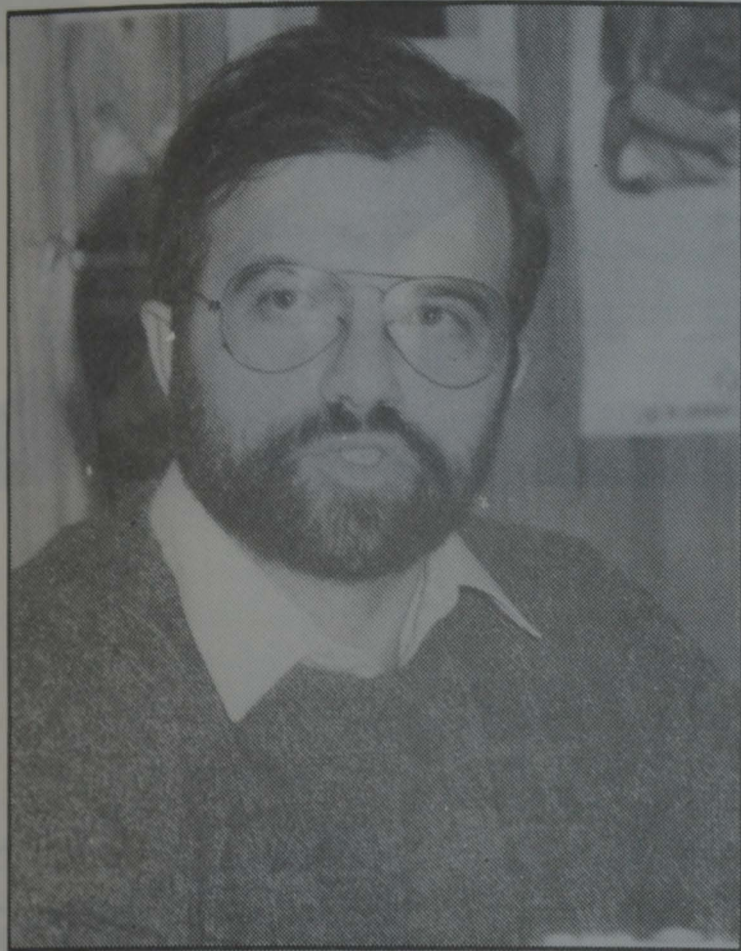
«ESTAMOS DENTRO DE UNA VORACIDAD IMPOSITIVA»

P. — ¿Es verdad que los impuestos subirán más de un cien por cien, y dentro de un plazo inmediato?

R. — Según nuestras noticias, es verdad. Y se calcula que en porcentajes muy superiores. Hay que tener en cuenta que muchos impuestos se incrementarán mucho más que el poder adquisitivo del contribuyente. Por mediación de los impuestos vamos hacia una municipalización de la actividad económica del contribuyente. Estamos dentro de una voracidad impositiva.

Valentí Font entrevistado en la redacción de «DELTA».

Valentí Font, Presidente de la Asociación de Contribuyentes del Prat.

Estamos frente a una revisión de la contribución urbana y de los valores catastrales, y eso, a buen entendedor...

P. — *Lo que es seguro es que no bajarán...*

R. — Segurísimo.

«ES NECESARIO QUE LA GENTE DE LA CALLE VEA CLARO»

P. — *El ir, contra el poder establecido no es una misión de los partidos políticos en la oposición?*

R. — Sí, pero la gente de la calle, el ciudadano de a pie, es necesario que vea claro. No se ha de encontrar huérfano de información, tiene el derecho de que sepa lo que se hace con su dinero. Ahora se encuentra con una total falta de información. La Junta Directiva, asesorada por el equipo jurídico, está al tanto de todo lo que se publica en el BOE, en el BOP y en el DOG. Si hay algo que creemos que nos afecta, reclamamos en el plazo previsto por la ley. El contribuyente, por el sólo mero hecho de serlo, tiene el derecho a esta información. El deber a pagar, sí, pero con derecho a estar informado.

P. — *¿Podríamos decir que la Asociación es «la voz del contribuyente anónimo» que paga, calla y...?*

R. — Sí. Lo es y seguirá siéndolo en el futuro. Por ejemplo, en el famoso tema de los vados, hay gente que con los derechos adquiridos no se les ha respetado, y en la revisión de la ordenanza de vados ha salido perjudicada. Esa gente no debe callar. Debe hacer oír su voz. Está en su total derecho.

P. — *Estamos en una época de crisis. ¿Esto favorece vuestras gestiones?*

R. — En épocas de crisis es cuando el Ayuntamiento debería ser más solidario con los contribuyentes pratenses. Incrementar los impuestos de acuerdo con el índice de la vida, sería racional y lógico. Actualmente se aumentan desafortunadamente.

P. — *Volviendo al tema Ayuntamiento, sabemos que habéis encontrado posturas intransigentes pero también otras abiertas a vuestra causa. ¿Es verdad?*

R. — Por parte de algunos hemos encontrado posturas muy duras, cerradas, y posturas dialogantes por parte de otros. Con ellos mantenemos la dureza y el diálogo. Denunciamos la falta de consulta y diálogo previo, como en el ejemplo de la Ordenanza Fiscales para el año 86, las cuales se hallan ya a exposición públicas.

Para finalizar, podríamos resumir en un pequeño espacio los puntos principales que la asociación quiere defender en términos generales.

- a) Queremos pagar nuestros impuestos, pero también queremos estar seguros de que pagamos lo que en justicia nos corresponde.
- b) Queremos obtener la mayor información posible en el marco tributario.
- c) Queremos alentar la austeridad y ejemplaridad pública en materia de gasto.
- d) Queremos velar por la existencia de un sistema tributario justo y soportable, no confiscatorio.
- e) Queremos cooperar para que el gasto público se realice siempre con criterios de eficiencia y economía, evitando gastos inútiles o desconocidos por el contribuyente.
- f) Queremos reducir la presión fiscal indirecta, y procurar que la normativa tributaria sea clara, precisa y concreta.
- g) Queremos denunciar el uso inconsciente que se haga de nuestro dinero, los lujos superfluos, obras inútiles o fuera del alcance de las posibilidades municipales, y en general, cuantos actos puedan constituir atentado a los derechos del contribuyente.
- h) Queremos evitar que las normas fiscales invadan la privacidad de los ciudadanos y vayan más lejos de lo necesario.

MIQUEL DOMÈNECH

Sibil.li?

Sr. Director:

Li agrairé siguin publicades aquestes línies al periòdic DELTA, per deixar al lloc que li correspon a la S.C.R. Lo Llobregat de les Flors, a propòsit d'unes manifestacions fetes per en Robert Mogas, Regidor d'Ecologia i Medi Ambient del nostre Ajuntament i que apareixen al periòdic del mes d'octubre en Crònica Política.

Estàvem assabentats ja feia alguns dies de l'opinió que s'havia format l'esmentat Regidor vers la nostra no participació en la concentració commemorativa del 17 de Setembre. No vam creure necessari respondre directament la seva crítica donat el poc fonament i la manca de cultura musical que el Sr. Mogas demostrava. Tan mateix l'aparició d'aquestes manifestacions al Delta ens obliguen a fer pública la llastimosa impressió que el Sr. Conseller ens ha causat. Ens agradaria preguntar-li: Sr. Mogas, que hi veu de sibil.li en la nostra resposta? Nosaltres raonem les nostres, i no estaria de més que vosté fes el mateix amb les seves, abans de treure'n conclusions totalment absurdes i fora de lloc que diuen molt poc en favor d'una persona que ens ha de representar al Consistori Municipal.

Lamentem molt sincerament que succeixin fets com aquest i preguem al Sr. Mogas que d'ara endavant s'assabenti millor abans de fer declaracions tan acusadores i alhora tan poc sòlides.

Ben cordialment.

Societat Coral Recreativa «Lo Llobregat de les Flors»
LA JUNTA

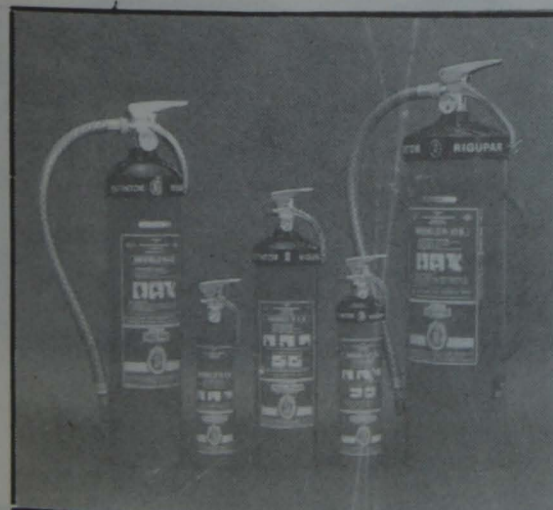
Homenatge a l'historiador Local JAUME CODINA i VILÀ

Sopar-Homenatge al Dr. JAUME CODINA i VILA amb motiu del XXVe Aniversari de la publicació del seu primer llibre «Història de una Plaza».

Dissabte dia 7 de desembre a les 22.00 hores.

Lloc: Restaurant CASAS.

Són convidats a assistir-hi els amics, companys, estudiosos i ex-alumnes que des de l'any 1950 van participar en el desaparegut Liceo Pratense.

EXTINTORES INDUSTRIALES Y DOMESTICOS

para información sin compromiso llame al
Teléfono 379 02 31

HERMA

Casanovas, 3

HELADERIA

HORCHATERIA

LA JIJONENCA

TURRONES ARTESANOS

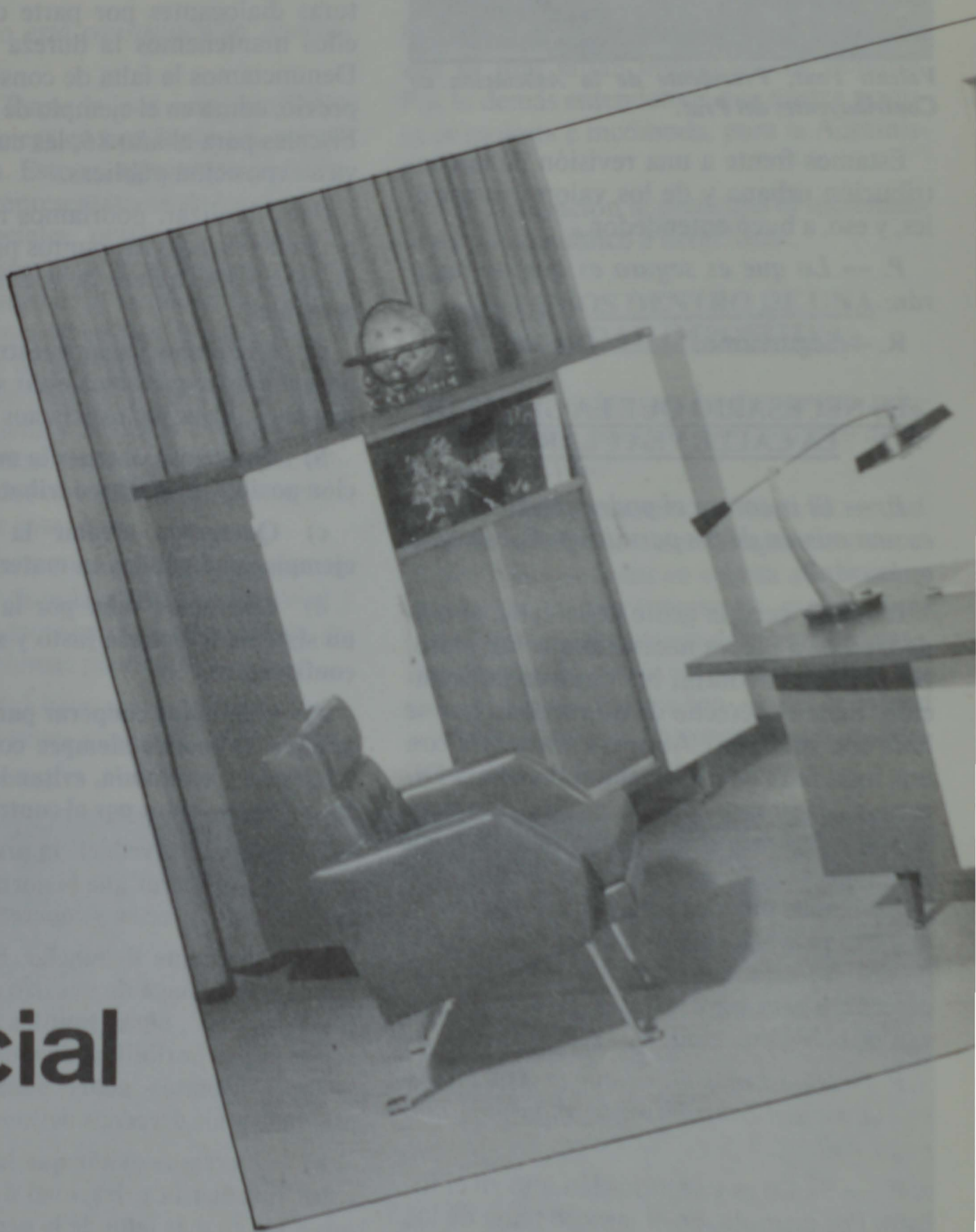
Avda. Fco. Gallar Mones, 10-12

Teléfono 370 98 51

EL PRAT DE LLOBREGAT

MOBLES

**Vingui a
informar-se
sobre la
nostra
oferta especial**

SERVEI SEC

D'OFICINA

Liquidació

per

reformes

CASTILLA 27

T. 3793749

EL PRAT

SECRETARIA

La soledad de una «castañera» en El Prat

Cuando los días se vuelven tristes y nos recuerdan a todos que el invierno está a la vuelta de la esquina, es el momento aquel en el que la figura de la «castañera» aparece en una esquina, sola y al lado de sus fogones, sus castañas y boniatos.

En El Prat, desde hace muchos años, la figura de la «castañera» nos es a todos ya familiar, y DELTA ha querido conversar con ella al lado de un trozo del Prat centenario.

Purificación López es el nombre de ella, y no es casualidad que sea gallega y de Lugo.

Delta: ¿Hace Vd. honor en el sentido de que las «castañeras» son tradicionalmente gallegas?

P.L.: No es exactamente, dado que yo conozco a otras que son catalanas, pero reconozco que las gallegas somos mayoría y tenemos la fama.

Delta: ¿Las castañas que Vd. utiliza son gallegas? ¿Qué diferencia hay entre éstas y otras de distinta procedencia?

P.L.: Por supuesto que sí, porque son las más cuantiosas y más igualadas. Son en de-

finitiva las ideales para las «castañeras».

Delta: ¿Cuánto tiempo hace que se dedica a este oficio?

P.L.: Quince años, aunque en El Prat sólo desde hace seis.

Delta: ¿Son los pratenses aficionados a comer castañas?

P.L.: No mucho... preferentemente suelen consumirlas en festividades concretas.

Delta: ¿Qué tiempo es el ideal para una «castañera»?

P.L.: Desde octubre a enero. Pienso que es muy duro, sobre todo cuando llueve o hace frío.

Delta: ¿Qué tipo de clientela es la aficionada a las castañas?

P.L.: En su mayoría adultos, aunque a la juventud también les gustan las castañas, pero... hay poco dinero entre ellos. Piense que una docena de castañas valen 75 pesetas y eso es caro para su economía, aparte están los boniatos que se cotizan según tamaño.

Mientras conversamos con la «castañe-

ra» observamos que junto con la precariedad del puesto de castañas se acusa la falta de luz eléctrica, teniendo que ser sustituida ésta por un pequeño farolillo de gas, y a la pregunta de la actitud del Ayuntamiento hacia ella, nos reponde:

P.L.: Sólo puedo pagar el permiso municipal, no así lo que me piden por la instalación de electricidad, ya que la mercancía que yo expido no da el suficiente margen de beneficio.

Delta: ¿Sabe Vd. si es la única castañera del Prat?

P.L.: Que yo sepa, hoy por hoy soy la única, y además tengo que decir que a pesar de lo duro que es este oficio, le tengo un cariño especial junto con una necesidad evidente de tipo económico.

Delta: ¿Le ayuda alguien más en estos menesteres?

P.L.: Por supuesto. Mis hijos, que a regañadientes, y ante la imposibilidad de poder trabajar, me ayudan a soportar las largas y solitarias horas en el puesto. Piense que el horario es desde las 9 de la mañana hasta las 9 de la noche, ininterrumpidamente.

Delta: ¿Dónde existe más afición por las castañas?

P.L.: En Cataluña de una forma amplia, pero también en Madrid y Valencia la figura de la castañera es conocida, a diferencia del resto del país, porque aunque parezca increíble, en mi tierra, Galicia, donde la castaña es abundante, allí no se conoce a la «castañera» ya que su condimento está íntimamente ligado a las casas particulares.

Delta: En El Prat qué gustan más, ¿las castañas o los boniatos?

P.L.: Pues mire Vd.,... los boniatos son los que gozan de la preferencia de los pratenses, en especial los adultos, pero a los pequeños les gustan más las castañas y es muy curioso ver las mil zalamerías de los niños a la salida del colegio hacia sus padres para que les compren castañas.

Delta: ¿Cree que desaparecerá la «castañera» algún día?

P.L.: No creo, porque aquí en Cataluña es una tradición muy enraizada, qué duda cabe, y aunque el número de «castañeras» hoy sea muy reducido, siempre habrá presencia de ellas por algo más que un simple negocio.

Redacció Treball i Societat

GRANJA BERLIN

Laborables, de 6'30 de la mañana a 10 de la noche
Domingos y festivos, de 9 mañana a 10 de la noche

BAR - GRANJA - DESAYUNOS - APERITIVOS - MERIENDAS
Local climatizado - Música ambiental

Castilla, 22 - Tel. 379 35 97 - El Prat de Llobregat

TRANSPORTES

SALVADOR GARCIA

CAMIONES GRUA, PULPO Y DEMAS SERVICIOS

Lloret de Mar, 20-22

Tels. 379 21 18 - 379 40 06

El Prat

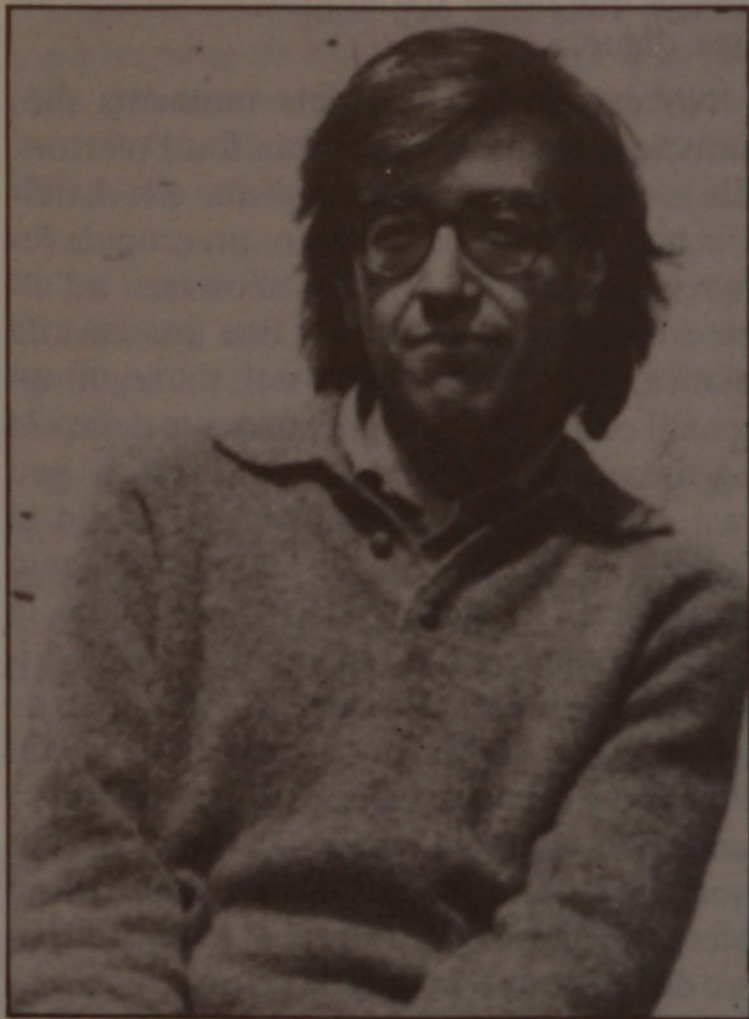
Josep Costa i deu anys de «Kaddish»

En Josep Costa, un home vinculat al teatre des de fa més de 15 anys, quan va entrar a l'Escola Adrià Gual. «Hi vaig estar els 3 anys reglamentaris, i un quart any més perquè sortien representacions i jo volia participar-hi. Feiem una mica de tot; actor, director, escenografia, vestuari». En aquella escola va tenir professors com la Carme Serrallonga que donava classes de veu, en Ricard Salvat, de dramaturgia, en Xavier Fàbregas, de història del teatre, etc. «Guardo un bon record perquè era molt més jove i tot era nou absolutament. Va ser la primera vegada que em vaig trobar amb un mètode de treball, que jo he intentat emprar-lo amb els actors del meu grup, perquè és l'únic que coneixia, encara que després amb els anys d'experiència, ja agafes el teu propi».

No es considera un director dur i pensa que durant tots aquests anys de direcció ha après quelcom, li agrada que la gent del grup exposi la seva opinió en el decurs dels muntatges. «Després de més de 50 obres a les espatlles crec que he après força, possiblement sóc el que més profit n'he tret. A mi m'agrada que quan a l'actor no li agrada una cosa, m'ho digui... No sé si se n'adonen perquè trobo que em repliquen molt poc, i jo preferixo que em discuteixin».

Fins ara hem xerrat una mica de la trajectòria personal d'en Costa, però el motiu principal de la nostra conversa d'avui està en el desè aniversari de la creació del Grup «Kaddish» que s'acompleix aquest mes. «La primera reunió va ser el 16 de novembre de 1975. En Lluís Querol em va venir a trobar perquè un grup de gent de l'institut que havien fet un curset amb en Jordi Mesalles, muntant l'Antígona d'Espriu, volien continuar fent teatre... Jo per aquella època estava assajant uns monòlegs amb l'Amèlia Macias, la Montserrat Fontava i l'Antoni Maroño, havíem d'actuar al Casal de Cultura i no teníem nom... Amb la nova gent de l'institut, al mateix temps, feiem improvisacions sobre un poema de l'Allen Ginsberg que es diu «Kaddish» i d'ací va sortir el nom del grup».

Intentant recordar el més exactament possible aquella primera època, comenta que a l'estar molt posat en l'expressió corporal els primers muntatges anaven per aquest camí i també pel de la lluita contra el sistema. «El grup va néixer 4 dies abans de la mort d'en Franco, hi havia molta censura i la nostra idea de lluita era anar una mica en contra d'aquestes coses. De fet sembla que ho aconseguíem, doncs el segon muntatge que varem fer després de «Pròleg», que era «Nu» sobre uns poemes d'en Kavafis, dos anys després al 77, les crítiques deien que era un tema «osado».

Josep Costa, deu anys dedicats a un grup de teatre. Foto: A. Alcañiz

«Hi ha una desídia absoluta»

Les paraules van brollant i en Josep explica que aquest afany d'anar en contra, s'ha anat transformant, com també ho ha fet el país, i últimament el que es feia al teatre de «Les Golfes» era una mena de cultura amb majúscules o minúscules; si més no, darrerament sembla ser que la idea de lluita torna a ser-hi. «És impossible continuar en aquest país com s'està fent el teatre. Hi ha un conformisme absolut... Es una immoralitat que l'estat, sigui el central o el nostre, subvencioni gent com en Flotats, «El Joglars», la Conxa Velasco, quan podrien fer el mateix sense cap ajut. Potser els subvencionen perquè van en contra d'alguna cosa. No van en contra de res, van a favor de «la pela». Així doncs, jo tampoc vull que el nostre Ajuntament, que ens ha subvencionat fins ara, ens doni cap diner per a fer els nostres muntatges. Preferixo fer-los més pobres, però sense res. Cada any quan vas a demanar-los la subvenció els hi has de tornar a explicar tot, que fas una obra cada mes i mig, etc., perquè ells no es molesten a comprovar-ho... Els responsables de l'Ajuntament tan sols venen un cop a l'any. Hi ha una desídia absoluta, i això de no preocupar-se de saber el que fem amb els diners que ens donen ho trobo una immoralitat per part d'ells». El director del «Kaddish» segueix comentant que la seva idea era la de fer un teatre a El Prat... «El que passa és que sense ajut econòmic, això serà més difícil... si nosaltres no podem actuar portarem gent de fora que s'aconformi amb el que es tregui

de les entrades. Si muntàvem 7 o 10 obres l'any, en farem un parell i intentarem fer-les a fora per no tancar-nos ací a «Les Golfes», experimentar públics diferents i treure'n uns diners que ens permetin ser totalment independents». Així doncs el plantejament del grup, actualment serà diferent, la intenció d'en Josep és fer moltes classes perquè a la gent li falta aprendre a col·locar la veu, moure's, etc. «Per pagar aquestes classes, que seran setmanals, de ball, jazz, de veu, d'expressió corporal i d'interpretació, si que demanaré subvenció a l'Ajuntament. Una cosa serà les obres que es facin i una altra serà l'educació de la gent, que penso que ha d'anar a càrrec de l'estat».

«Vull gent que treballi de veritat»

En aquesta nova etapa del grup, en Costa pensa que qui no assisteix a les classes no ha de tenir dret a participar en els dos muntatges que es facin en el decurs de l'any, perquè el que li interessa és que quedi, tan sols, la gent que treballi de veritat. «Espero que continui la gent que s'hi vol dedicar professionalment, o els que hi vulguin emprar tot el temps lliure, perquè realment els hi agrada».

Seguim parlant força estona més del teatre, amb majúscules, del teatre professional, en aquest aspecte té unes idees molt pròpies i que vol clarificar. «Per a mi l'únic teatre professional és el dels grups que no reben ajut econòmic de l'estat, el que fan les companyies que s'autofinancen, que si la taquilla va bé, mengen bé, i si no... què hi farem».

En definitiva, en Josep Costa vol donar un nou gir al grup «Kaddish» prescindint de subvencions per fer muntatges, fer menys obres a l'any però explotar-les representant-les arreu, i fer moltes classes que eduquin a l'actor; i quant a les obres que s'hagin d'interpretar la concepció també serà diferent. Estic fart de fer clàssics... Vull estrenar autors nous, el que passa que és difícil perquè no hi ha comunicació entre aquests i la gent que fem teatre; però si l'obra no existeix, la farem nosaltres a base d'improvitzacions... Possiblement és una manera de treballar semblant amb el «Dagoll-Dagom», «Els Joglars», etc».

Per boca del seu director, hem conegut la trajectòria del Grup «Kaddish» i els seus nous plantejaments. Endavant amb aquest nou camí, i tant de bo que d'ací a 10 anys més en poguem tornar a parlar. Seria una gran lliçó de continuïtat.

ÀNGELA JOVÉ

Noces de plata sacerdotals de Mossen Lluís Portabella

Després de la inauguració del nou temple parroquial la primavera de l'any 1971, ningú recorda una celebració tan solemne i popular com la del passat dissabte dia 21 de setembre amb motiu del XXVè aniversari de l'ordenació sacerdotal del rector de Sant Pere i Sant Pau Mn. Lluís Portabella i d'Alòs. Mn Portabella arriba a El Prat, pocs dies abans de la Setmana Santa del 82 i amb aquests tres anys i escaig s'ha guanyat ràpidament l'estima i la simpatia de tots els feligresos i la consideració de tots els estaments de la vida social, cultural, política i associativa del nostre poble, com ho deixà ben palès la multitudinària assistència a l'acte d'homenatge i les nombroses cartes de felicitació entre les quals cal destacar la de l'Alcalde Lluís Tejedor.

L'acte d'homenatge que consistí bàsicament en la celebració d'una missa, concelebrada per més de divuit sacerdots, s'inicià a les vuit del vespre aplegant a més d'un miler de persones, la majoria de les quals tingueren que guardar d'empeus les dues hores llargues que durà la cerimònia Eucarística. Els pares de Mn. Lluís, ocuparen un lloc destacat dalt del presbiteri, mentre als primers bancs es varen asseure els seus familiars i les autoritats presents. També la coral de la S.C.R. Lo Llòbregat de les Flors, participà amb la interpretació de motets a quatre veus, la resta dels cants foren interpretats per l'assemblea acompanyats uns amb guitarres i altres amb l'orgue, violí i violoncel. Entre els sacerdots concelebrants cal destacar la presència del Rector del Seminari Mn. Prats, dels delegats del Bisbat Mn. Muñoz i Mn. Solé Perdigo, l'Arxiprest Mn. Puig, el Dr. Camprubí, canonge de la Catedral de Barcelona, el Dr. Gumí i diversos rectors veïns i companys de curs, així com els pares Jaume i Antoni de la parròquia de Sant Cosme i Mn. Ruben i Mn. Àngel de la de Sant Pere, entre d'altres.

Després de la primera part de la missa, la liturgia de la Parauula, Mn. Ruben, en nom de tots els assistents i de la feligresia d'El Prat, pronuncià unes breus paraules a tall d'ofertament, a les quals contestà Mn. Portabella amb una extensa homilia en la que de forma pausada analitzà pas a pas el llarg camí que l'ha portat a celebrar aquests vint-i-cinc anys de sacerdoci. Amb un cert aire nostàlic recordà el seu pas per Granollers, Vilanova, Hostafrancs, fins que marxà a Xile on hi treballà tal vegada els deu anys més durs de la seva vida, però possiblement els més gratificants. El seu retorn a Catalunya, la dedicació a la seva altra professió: advocat, durant un curt període, el seu pas per una parròquia del Poble Nou, Sant Joan de Mediona i finalment El Prat, on porta més de tres anys treballant. Mn. Lluís concloué la seva homilia fent un cant d'espe-

rança i de joia, ja que no hi ha res més enriquidor que poder treballar al servei dels altres, digué.

No cal dir que un dels moments més emocionants de la cerimònia fou l'ofertori. Els joves cantaren una cançó que ells mateixos havien compost mentre un grup de feligresos escollits a l'atzar s'acostaren a l'altar i li lliuraren en primer lloc una casulla blanca, que el mossèn es vestí, tot seguit un senzill calze amb una gravació que deia: «la parròquia de Sant Pere i Sant Pau al seu rector Mn. Lluís Portabella i d'Alòs, en el XXVè aniversari de la seva ordenació sacerdotal. El Prat 21-IX-85». També la Cambra Agrària li ofrenà un petit copó. Finalment representants de la comunitat de les monges, la Marina i Sant Pere i Sant Pau, feren ofrena simbòlica d'uns llantions i unes flors. I ja que parlem de flors val a dir que l'altar amb motiu de tan gran ocasió oferia un aspecte inmillorable amb un espatec de flors que feia goig de veure.

Dèiem més amunt que Mn. Lluís tot just fa més de tres anys que està aquí El Prat, malgrat això i donades les especials circumstàncies de la parròquia durant els darrers anys, la seva arribada, ha esdevingut una verdadera benedicció del cel, com ha comentat algun feligrés. Certament, amb la presència de Mn. Lluís les aigües de la vida parroquial han retornat a la normalitat i amb la seva clarivident manera de fer ha sabut posar els medis necessaris per llimar antigues actituds beligerants que havien romput del tot la necessària convivència

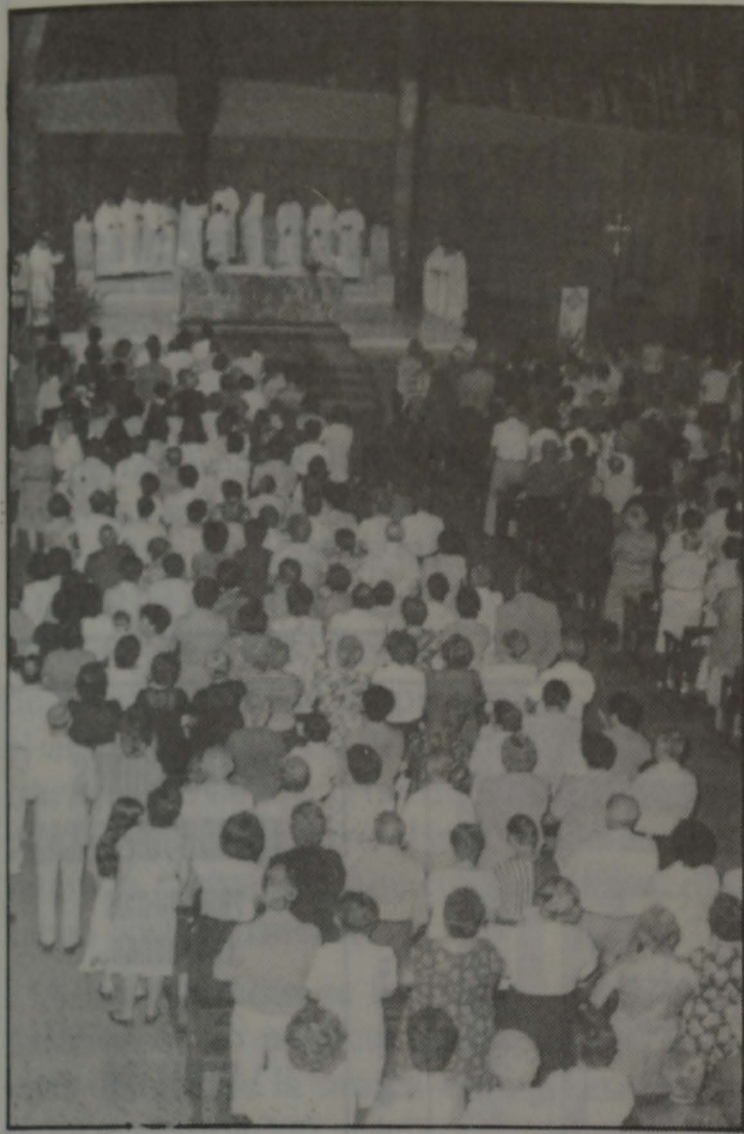
parroquial. Però és que Mn. Lluís, no s'ha limitat a la seva activitat a la parròquia, sinó que ha intentat viure molt d'aprop el pols de la vida del nostre poble i això ha fet que no tan sols la feligresia sinó que també diverses entitats locals es volquessin generosament en aquest acte, bé oferint-li algun present, be unint-se de forma anònima als que li feu la parròquia. Per això un cop acabada la missa i en el mateix temple li foren lliurats diversos presents per part dels veïns de la Barceloneta, el coro, els pagesos que puguen a Montserrat amb carros i tartanes etc.

Abans però de fer-li aquests presents hi hagué dos moments molt emotius, en primer lloc el petit acte de reconeixement als més de cinquanta anys de vida sacerdotal de Mn. Alejandro Luis, rector jubilat de la parròquia de Paredes de Navas a la provincia de Palencia, que per motius familiar, passa llargues temporades aquí El Prat, oferint el seu servei incondicional a la parròquia, malgrat la seva edat. D'aquesta manera es complí el desig de Mn. Lluís de fer extensiu aquest acte d'homenatge a tots els sacerdots i no tan sols a la seva persona. També els pares de Mn. Lluís foren motiu d'una especial atenció i lliurant-els-hi una magnífica ploma obra d'en Josep Mayol, en record d'aquest acte i un simbòlic ram de flors.

Diguem també que per tota la vida pugui guardar un bon record d'aquesta data i del poble d'El Prat, li fou lliurat a Mn. Lluís un artístic pergami obra d'en Josep Bages, la qualitat del qual donada la professionalitat

Els joves s'uniren al homenatge a Mossèn Lluís.

Centenars de persones ompliren el Temple.

de l'autor és incalculable. En ell reproduceix el presbiteri de la cripta que ell mateix ha pintat, una vista general de la façana de l'església i la plaça, i diversos elements decoratius de la cripta a més d'altres filigranes de verdadera artesanía i un minúscul retrat del homenatjat. Lògicament l'obra merescué l'admiració de tots els qui amb un xic de deteniment l'han pogut contemplar.

Diguem per acabar que al final de l'acte religiós s'oferí al pati de la rectoria un esplèndid refrigeri en el qual no hi mancaren ni canapés ni cava, ni tota mena de llaminadures amb la particularitat de que tot sortí no sols de la generositat dels autors sinó i això és el més important de les seves pròpies mans com ho mostren els prop de seixanta pastissos que altres tantes senyores elaboraren a la cuina de casa seva. Les campanes, les flors, la música i molt especialment a la espontaneïtat de tots els centenars d'assistents així com el clima de germanor i amistat propi d'una comunitat que es reuneix amb sinceritat al voltant del seu pastor van fer d'aquell vint-i-u de setembre del 1985 un dels dies més importants de la història de la nostra parròquia deixant ja per l'oblit els dies de tensions i picabaralles, de capelletes i tribunals inquisitoris. Algú ha dit que calia fer aquesta festa no tan sols per

Mn. Lluís sinó també per tota la comunitat i tot el poble. Fa tres anys i alguns mesos s'encetà un nou camí i tot fa pensar que és l'encertat per tant cal festejar-ho i segellar d'aquesta manera simbòlica si es vol aquesta nova actitud de tots plegats al voltant del providencial pastor.

Diguem finalment que uns dies abans, concretament de dia 18 es celebrà a la capella del seminari una missa concelebrada per tots els sacerdots de la diòcesi que com Mn. Lluís celebren enguany els vint-i-cinc anys de la seva ordenació i que fou presidida pel bisbe Daumal en representació del Dr. Jubany que feia pocs dies havia estat operat en una clínica barcelonina d'una afecció cardíaca.

Des d'aquestes planes, ens unim a les moltes felicitacions, tot desitjant a M. Lluís una llarga vida i molts encerts en la seva tasca, de la que en definitiva ens en beneficiarem tots els ciutadans d'El Prat.

J. G. F.

Ara... El seguiment i no oblideu

No hi ha res més responsable que el fenomen de l'oblit sigui el que sigui allò que hagi motivat el fet viscut. El record del pasat té un significat trascendent en quan constitueix una inequívoca lliçó d'humanisme. Certament que el quèes fugisser de les coses viscudes sembla dur aparell l'ombra d'una realitat oblidada. Anem, però, amb cura; el núvol enfosquidor no pot, mai, provocar l'aflebitment, ni molt menys, la total absència del RECORD. Cal tenir ben present això, quan la cosa viscuda ha obeït a motius de rellevant preeminència.

El lector podrà intuir, tot seguit a que em refereixo; mai serà prou en constatar l'agraïment de la Parròquia de Sant Pere i Sant Pau de la nostra població a la labor pastoral del nostre Sr. Rector Mn. Lluís Portabella. La feligresia acaba de palesar de forma fe-faent llur afecte i simpatia a la persona.

R. R. C.

La pagesia a Montserrat

El passat nou de novembre es va realitzar la 43.ª visita a Montserrat de la pagesia del Baix Llobregat. Cada població va oferir una mostra de les seves collites. Cal destacar-ne l'artesanía a l'hora de la presentació de les mateixes.

Amb aquest motiu, com a representant de la comarca, la nostra conveïna Enriqueta Vidal Busquets va llegir una ofrena de molta qualitat i riquesa de contingut. Raó per la qual al final de la mateixa, va ésser molt felicitada per part de tots els assistents.

La lectura començava dient: «Amb aquests fruits que ens dona la terra treballada, els pagesos del Baix Llobregat ens apleguem al redós del vostre Santuari, en un acte de confraternitat i d'acció de gràcies.

Continuava comentant: «...les fortes glaçades del mes de gener ens han malmés molts arbres i plantes...».

«...«...Ja hem arribat a les portes d'aquest gran repte col·lectiu que és formar part dels països de l'Europa Comunitària, i que els pagesos mig ens il·lusiona i mig ens ho mirarem amb una certa frisança».

Per finalitzar amb una pregària: «...Per això us demanem, Mare, que amb aquest bé de Déu de fruita, accepteu també el nostre fer de cada dia i el desig que tenim de millorar-nos, juntament amb la nostra fe menuda, però arrelada».

I tot esperant que l'any vinent poguem mantenir aquesta tradició tan nostra ens acomiadem fins la propera.

MARIA BUSQUETS BUSQUETS

Li convé anunciar-se a

Delta
LLOBREGAT

Confecciones

Leonor

Gran surtido en lanas

Se dirigen labores

ENRIQUE MORERA, 33 - TELEF. 379 02 94 - EL PRAT DE LLOBREGAT

Salón de belleza - Perfumería - "NOSOTRAS"

Sauna individual - Cinturón - Bicicleta
Gimnasia pasiva - Ionización

MASAJE
RECUPERACION
REUMA-ARTROSIS
CIRCULATORIO (Varices)
ATROFIA MUSCULAR
FLACIDEZ
TRATAMIENTOS
ADELGAZANTES
OBESIDAD-CELULITIS

Tratamientos especiales:
Facial-corporal
Limpiezas de cutis
Tratamientos de choc
Ultravioletas
Tratamientos antiacnéicos
Depilación a la cera
Maquillajes, etc.

HORAS A CONVENIR
Horarios de lunes a viernes,
de 10 de la mañana a 8 tarde
Sábados, de 10 a 2

Lleida, 93
Tels. 370 07 21 - 379 60 48
EL PRAT
SOLO SEÑORAS

MUEBLES AUXILIARES Y DE COCINA
PERSIANAS, CORTINAS Y RIELES

muebles Iglesias

Avda. del Canal, 180 y Eusebio Beltrán y Serra, 9-11
Teléfono 379 18 73

EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

CHAPA
Calle Figueras, 32-20
Teléfono 379 37 97

PINTURA
EL PRAT DE LLOBREGAT
(Barcelona)

C/. Rosa Ribas Parellada, 27

PRAT SERVICIO

Avda. Virgen de Montserrat

REPARACIONES
ELECTRODOMESTICAS

FRIGORIFICOS
LAVADORAS

•
VENTA DE
RECAMBIOS

•
ROSA RIBAS PARELLADA, 27
TELEFONO 379 32 84
EL PRAT DE LLOBREGAT

Avda. del Remolar

menjars

Especialitat en carns a la brasa

Av. 11 de Setembre, 231-233 - Telèfon 379 13 24
EL PRAT

metalco s.a

ALMACENISTA DE HIERROS Y FERRETERIA INDUSTRIAL

Ronda Ponent, s/n.
(frente Terlenka)
Teléfono 379 65 51*
EL PRAT DE LLOBREGAT

HORARIO DE VENTAS
8:30 a 1 y de 3 a 6:45

PEDRO Sports
ARMERIA Y PESCA

Deportes, Caza, Tiro, Pesca, Trofeos
Accesorios, Reparaciones
Cebos vivos para pesca
Tramitaciones, Permisos Licencias

Pau Casals, 45
Teléf 370 08 02

EL PRAT DE LLOBREGAT
(Barcelona)

JUDO-NIPPON-PRAT

柔道
日
本

JUDO Y JIU-JITSU
DEFENSA PERSONAL
JAZZ MODERNO
GIMNASIA FEMENINA
SAUNA FILANDESA
SALA DE PESAS

CLASES: Para ambos sexos
Infantiles y adultos

Castilla, 52-54 - Tel. 370 58 52
EL PRAT DE LLOBREGAT

CLASES MAÑANA Y TARDE
INFORMACION DE 5 A 9

Bloc de notas

ROBO DE RELOJES

El aeropuerto de El Prat, que por cierto ha sido el único de entre los más importantes de Europa que registró un descenso de pasajeros durante el año 1984, suele ser una importante fuente de noticias. Una evidencia de ello, es la detención por la policía de RICARDO AREVALO GIBERT, de 41 años de edad y de ANGEL LIRA LOPEZ, de 34 años, ambos empleados de Iberia en el aeropuerto de El Prat, acusados de sustraer relojes de oro procedentes de Suiza. Al parecer, el primero era el encargado de «distraer» la mercancía que su cómplice «colocaba» posteriormente.

A los detenidos se les acusa de la desaparición de un paquete que contenía 53 relojes de oro, de la marca «Longines», valorados en 1.650.000 pesetas.

NAUFRAGIO DE UN YATE

Un yate de nacionalidad francesa, embarrancó en la noche del pasado día 30 de octubre a unos sesenta metros de la playa de El Prat y a unos 750 metros de la desembocadura del Llobregat.

La embarcación de 12 metros de eslora por 5 de manga, navegaba rumbo a Vilanova i La Geltrú, cuando sobre las 23 horas sufrieron un despiste y quedó embarrancado en la zona indicada. Tras las correspondientes llamadas de auxilio, se personaron en las proximidades del yate, fuerzas de la Guardia Civil, Policía Nacional, Guardia Urbana y Cruz Roja, quienes prestaron la debida asistencia a los naufragos. Las tres personas que tripulaban el yate, si bien se vieron forzados a pasar la noche a bordo, resultaron ilesos.

UNA PEQUEÑA HISTORIA DE MUERTE, MARIHUANA Y MANZANILLA

Enfilaba los últimos kilómetros de carretera, camino de El Prat. Llovía bastante. De repente, se produce una retención de tráfico, acompañada de un incesante ir y venir de coches patrulla que con sus señales luminosas y acústicas, indicaban que algo acababa de ocurrir en la mal llamada autovía de Castelldefels.

Eran las ocho y algunos minutos de la tarde, del pasado día 11 de noviembre y esta era la noticia: Un vecino de Barcelona, de 66 años de edad, llamado RAFAEL BALLBASTRE FERRER, acababa de morir, tras ser atropellado ignominiosamente por un turismo de nacionalidad francesa, marca R-5, matrícula 7669-SN-34.

Según me informé posteriormente, los dos ocupantes del vehículo, chico que vestía una cazadora oscura y una chica, con el pelo claro, se dieron a la fuga. En el interior del turismo, fue encontrado un revólver del calibre 22 y una caja de cartuchos con balas explosivas, así como un paquete de marihuana. Pero la parte cómica de esta triste noticia, vino a continuación, al comprobarse que el supuesto paquete de marihuana, no era tal, sino manzanilla. Bueno, en realidad la cosa no resultó tan fácil, ya que primero me aseguraron, con cierto rubor, que se trataba de espliego. Ya en el laboratorio, se pudo comprobar que, efectivamente, era manzanilla. En cualquier caso, hemos de convenir que la pituitaria del agente que dudó tan ostensiblemente en distinguir la hierba en cuestión, deja mucho que desear.

ASESINATO DELANTE DE UN PUB

La policía está tras la pista del autor del apuñalamiento que costó la vida de JUAN IGNACIO SANCHEZ SANCHEZ. Los hechos ocurrieron a primeras horas de la madrugada del domingo, día 10 de noviembre, alrededor de la 1,30 horas, enfrente del pub «Long Drink», situado en el número 48 de la calle Lleida.

Hasta el momento, de todas las hipótesis que se barajan, la más verosímil apunta hacia un ajuste de cuentas, ya que la víctima, tenía antecedentes penales y momentos antes del asesinato había manifestado: «Me voy a ver con un colega que estuvo conmigo en la Modelo».

Después de invitar a varios clientes del pub y de hacer ostentación de que llevaba mucho dinero encima, salió a la calle y, según han manifestado a DELTA, diversos testigos que desde lejos presenciaron los hechos, JUAN IGNACIO SANCHEZ SANCHEZ, fue agredido por una de las dos personas que le acompañaban y rápidamente trasladado a bordo de un turismo, marca R-5, de color rojo, rumbo a la Residencia de Bellvitge, en donde ya ingresó cadáver.

En la mañana del domingo en el que se produjeron los hechos, varias manchas de sangre que habían en la acera, hablaban de la tragedia, mientras que algunos vecinos comentaban lo sucedido. Algunos incluso, decían conocer a la víctima y todos coincidían en destacar que, aunque un poco echado para adelante y dado a la bebida y al juego, no era mal chico.

JUAN IGNACIO SANCHEZ SANCHEZ, había nacido en Bilbao, hace 31 años y últimamente residía en El Prat. Estaba separado de su mujer, con la que tuvo un hijo y desde hacía poco tiempo estaba en el paro.

Con anterioridad, había trabajado en la brigada municipal de obras, durante un período de seis meses, acogido al plan de empleo comunitario. Si bien era un buen trabajador, pronto empezaron los problemas, ya que en cuanto bebía, se tornaba conflictivo y violento. Se cuenta que en una ocasión, aprovechando la hora del bocadillo, se llegó a jugar a las cartas el «Dumper» que conducía propiedad del Ayuntamiento.

Por su parte, los vecinos del pub «Long Drink», aseguran que esto tenía que pasar algún día. «Estamos hartos de denunciar al Ayuntamiento las muchas molestias, en forma de ruidos y trifulcas de todo tipo que a este establecimiento nos está acarreado», han manifestado, «sin que hasta la fecha se nos haga caso alguno». El Ayuntamiento, ha requerido al propietario del pub para que cierre su local a las 22 horas, hasta que acondicione el mismo, conforme a las disposiciones que marca la ley.

ULTIMA HORA: Fuentes policiales, han confirmado a DELTA que el vecino de El Prat, Alfredo López Delgado, de 25 años de edad, ha sido el autor material de la agresión que costó la vida de Juan Ignacio Sánchez Sánchez. El presunto culpable, que carecía de antecedentes penales, se presentó voluntariamente en la comisaría Norte de Barcelona, a la semana justa de ocurridos los hechos. Alfredo López Delgado, manifestó que antes de apuñalar a su víctima, había sido insultado y agredido por esta.

EL CLUB DE GOLF, MULTADO

El Ayuntamiento ha requerido al RCG de El Prat para que haga efectivo el pago de casi 700.000 pesetas, en concepto de sanción, a causa de una extracción ilegal de áridos. Además de la sanción se incluye una tasa de 400.000 pesetas, siendo de 40.000 pesetas los intereses de demora.

Los hechos se remontan al mes de agosto de 1983, fecha en la que la Guardia Urbana ordenó la paralización de una obras de extracción de áridos efectuadas en los terrenos del mencionado club de golf, calculándose en 17.800 metros cúbicos el volumen de tierras extraídas.

Como se sabe, el Ayuntamiento de El Prat, interpuso la referida sanción, basándose en la vigente disposición municipal que prohíbe la extracción de áridos en todo el término municipal.

Según parece, el club de golf local se resiste a pagar una parte de las cantidades aludidas, por lo que la cosa todavía está rondando por el tribunal competente correspondiente.

MANUEL DOBAÑO

Crónica del Perú

El Dr. Estruch, homenajeadado

El día 17 de octubre, se le rindió un homenaje en la Universidad Católica Santa María de Arequipa al Hermano de La Salle Dr. Jaime Estruch, por haber cumplido cincuenta años al servicio de la docencia en el Perú. Con ocasión de sus bodas de oro magisteriales hubo una actuación en el auditorio académico de dicha Universidad. Se le ofreció un concierto en su honor a cargo del Coro Polifónico de la Tuna Universitaria.

Entregado desde el año 1934 que llegó al Perú, con todas sus energías y su intelecto a la formación de la juventud de este país, a través de su carrera magisterial, especialmente en el nivel superior. De ahí su dedicación a las Escuelas Normales, que lo tuvieron como Director. Debido a su labor misionera y pedagógica, fue distinguido en su día por el Estado con las Palmas Magisteriales. También su experiencia de educador la ha volcado en diarios, revistas y libros.

Hoy ocupa el cargo de Decano de la Facultad de Ciencias de la Educación y Humanidades de la Universidad Católica, actuando al propio tiempo provisionalmente de Vice-Rector.

Con tal motivo fueron muchos los regalos con que le obsequiaron, pergaminos, diplomas, etc. y lo más importante el afecto y cariño de los alumnos y amigos que se volcaron en el acto de su homenaje.

Le quieren proponer para Rector de la Universidad, con la aquiescencia de todas las fuerzas políticas, sin distinción de clases y extremismos, por su bien hacer en el gobierno de la enseñanza.

Le están gestionando la concesión de la

LA ROMERIA DE LES TARTANES

El proppassat dia 2, dissabte, la Secció de Cinema Amateur va presentar al Casal de Cultura una sessió dedicada als pagesos del Prat amb diverses pel·lícules de caire page-sívol.

Amb una considerable assistència de públic, s'encetà la vetllada projectant-se un llag documental de la vida pratenca de l'any 1981. Tot seguit es passaren dues cintes ben curtes: una petita crònica de la diada de S. Isidre i una simpàtica pel·lícula d'argument de la que era autor i actor el cineista local Patrici Bedós.

Finalment es projectà l'esperat reportatge de la darrera Romeria a Montserrat amb carros i tartanes, realitzat també per l'esmentat cineista, que copsà l'atenció del públic i, sobre tot, dels que foren protagonistes d'aquella anada a Montserrat.

Medalla de Oro y Diploma de la Ciudad de Arequipa.

Después de estos cincuenta años de estancia en el Perú, queda demostrada su valía, y que satisface a nuestro pueblo, haciendo honor de lo que en su día se le nombró Hijo Predilecto de nuestro pueblo, demostrando haberse hecho acreedor de ello, por merecimientos propios.

«Cada vez que suceden estas cosas pienso en el pueblo que me vio nacer, en los compañeros de infancia, como si eso fuera parte de ello también». Estas son palabras suyas.

Como pratenses nos sentimos orgullosos de los éxitos alcanzados por tan preclaro hijo.

J. LL.

DELTA comunica a tots els lectors el nostre interès en fer-nos portaveus de tots els esdeveniments socials que tinguin lloc en el nostre poble.

A vostès, com a protagonistes d'una part important dels esdeveniments socio-laborals que passen en el nostre poble, els agrairíem ens els fessin arribar, periòdicament, i nosaltres ens en farem ressó i ho donarem a conèixer per mitjà de DELTA.

Si la seva empresa o associació publica algun butlletí o noticiari, els agrairíem molt que ens els fessin arribar. Gràcies!

Redacció

Musicomanías en directo

Los amantes del Jazz hemos tenido la ocasión de presenciar diversos conciertos durante el pasado Festival de Jazz de Barcelona, celebrado en el bellissimo marco del Palau de la Música de Barcelona. Lo más destacable de este Festival, a nuestro entender, fue la presentación en Barcelona de un fenomenal guitarrista STANLEY JORDAN, que actualmente en EE.UU. es la figura más prometidora dentro del género. Su forma fascinante de acariciar las cuerdas da la impresión de que está tocando un piano en vez de una guitarra, su estilo que es muy especial, nos recuerda mucho al legendario JIMY HENDRIX, rey de la época dorada del rock, junto a JANIS JOPLIN, JIM MORRISON, etc... STANLEY JORDAN actuó en solitario, sin ningún tipo de acompañamiento, lo cual en principio nos dejó a la expectativa sobre el posible éxito del concierto, sin embargo a medida que sus temas se iban sucediendo uno tras otro, nos envolvía en un clima mágico producto de su gran técnica con la guitarra. Stanley Jordan dejó un buen sabor de boca entre los amantes del jazz, que lo vimos en Barcelona y demostró sobradamente que está entrando dentro de la élite de los grandes guitarristas del momento como AL DIMEOLA y LARRY CORRYEL. Francamente extraordinario.

En el mismo marco y dentro de este Festival, también actuó SARAH VAUGHAN, que hoy por hoy es la mejor cantante de Jazz del mundo. SARAH a la que muchos llaman LA DIVINA con toda la razón del mundo, demostró sus grandes cualidades encima del escenario, destacando su maravillosa forma de cantar «blues». Sublime.

Asistimos también a un festival de heavy en la localidad de Esplugues, que estaba organizado por el Ayuntamiento de esta localidad. Dentro del cartel de actuaciones destacaban EVO y ZEUS, dos de las bandas punteras de Barcelona.

La verdad es que los distintos grupos le hicieron un flaco favor al HEAVY. El Ayuntamiento de Esplugues, hizo cuanto pudo, pero le falló todo, hasta la compañía de la luz. FATAL.

Para los amantes de las actuaciones en directo, diremos que la discoteca de Castelldefels, TROPICAL, todos los viernes por la noche a partir de la 1, está ofreciendo toda una serie de conciertos muy interesantes. Entre los grupos que hemos visto actuar allí, destacamos a SPLIT CAMERA, a una banda de funky, capitaneada por Luis Cui-xidor teclista de pro barcelonés, también vimos a TANGO que sonaron muy bien y a CANAL 12, todos ellos grupos importantes dentro del rock barcelonés.

N. B. B.

Associació de criadors de la Raça Prat

Certament la raça de gallines Prat Lleonada, es distingeix de les altres races autòctones del nostre país per les seves qualitats productives, i molt especialment per la finor i melositat de la carn dels capons i pollastres, i aquesta última particularitat justifica que les pageses del Prat no l'hagin abandonat i continuïn explotant-la comercialment.

Avui podem trobar-la en més de una quarantena de masies o cases de pagès, que venen els capons i pollastres de la seva producció, valorant la fama que els perdura des de l'antigor, a preus força remuneradors.

Recordem també que des de principi de l'actual segle, era la raça preferida dels avicultors de Catalunya, però a l'aparèixer i propagar-se a partir de l'any 1958 les estirps híbrides especialitzades en la producció de carn i/o d'ous, la raça Prat, a l'igual que moltes d'altres d'aquella època, anaren desapareixent, totes elles per rendibilitat inferior.

Les estirps híbrides reduïren considerablement el preu de cost del quilo de carn i també del de la dotzena d'ous i al mateix temps asseguraren uns ritme de creixement regular, o bé una producció mínima d'ous.

Al reduir el preu de cost de la carn, simultàniament augmentà el seu consum, convertint la carn de pollastre en l'aliment proteic més popular. Però també s'ha d'admetre que si bé s'ha progressat quantitativament, s'han perdut algunes de les característiques culinàries que dugueren a la fama alguna de les antigues races, com per exemple la raça Brèsse, encara avui de reconeguda fama a França, continuant valorant-se merescudament els seus pollastres i les seves poulardes d'acord amb la seva qualitat.

La carn dels pollastres i dels capons de la raça Prat, posseeix idèntiques característiques de finor i de melositat que els de la Brèsse, per tractar-se de dues races que sens dubte qualifiquen com a cosines germanes. Els productes de la raça de la Brèsse són coneguts i estimats per tot França, les pageses del Prat, més modestes, es conformen amb un reduït mercat de Barcelona, però les seves possibilitats futures són imprevisibles, malgrat la competència masiva de les estirps híbrides.

Sortosament aquest esforç de les pageses del Prat per a conservar una raça pròpia del nostre país, i al mateix temps obtenir una sanejada font d'ingressos, fou comprès per l'Ajuntament del Prat, i amb el desig d'ajudar-les en la seva tasca, va emprendre ara ja més de deu anys, amb la col.laboració dels propis criadors, i especialment de l'avicultora Rosa Alvarez, vídua de Colominas, una organitzada campanya orientada no solament per la conservació, sinó també per millorar-la.

Aquesta campanya iniciada per l'Ajuntament del Prat, tot seguit meresqué la col.laboració econòmica i tècnica de la Diputació de Barcelona i posteriorment de la Generalitat de Catalunya.

Des de la celebració d'aquella primera exposició han passat més de deu anys, i els progressos obtinguts s'han anat demostrant en cada una de les successives exposicions celebrades. Actualment es diposa d'un nucli de més de tres mil animals, homogeni, ben raçat, però que és precís millorar en les seves produccions.

Però a més del reconeixement oficial de la imperiosa necessitat de conservar i millorar la raça Prat, és necessari i imprescindible la col.laboració organitzada dels seus criadors.

Amb aquest objectiu, uns quants dels principals criadors de la raça Prat es reuniren el passat 18 de gener, i acordaren constituir una Associació amb l'objectiu de dedicar-se a la conservació i millora de l'esmentada raça. Redataren els corresponents Estatuts, que foren presentats a l'organisme competent i el proppassat 6 de març s'obtenia la seva aprovació.

Aleshores la Comissió organitzadora, convocà a tots els criadors de la Comarca a l'Assemblea de constitució de l'Associació de Criadors de la Raça Prat.

L'Assemblea, que se celebrà el passat 12 de juny a la Sala d'Actes de la Càmera Agrícola del Prat, emplenà la Sala de gom a gom, amb l'assistència gairebé de tots els avicultors del Prat. Fou nota destacable la presència de nombrosa gent jove, garantia de la continuïtat de la tasca empresa fins el present pels actuals criadors, o sigui que poden presumir que el futur de la raça Prat està assegurat.

En l'Assemblea, es va elegir per unanimitat del primer Consell Rector de la flamant Associació que quedava constituïda pels següents avicultors:

Presidenta: Sra. Rosa Alvarez i Brosa, Vídua de Colominas

Vice-President: Sr. Pau Ribas i Piguillem

Secretari: Sr. Domènec Gibert i Dalit

Tresorer: Sr. Joan Pujals i Portillo

Comptador: Sra. Margarida Portillo i Pascual

Vocal 1er.: Sr. Roman Ferreres i González

Vocal 2on.: Sr. Jaume Petit i Riera

Vocal 3er.: Sr. Enric Corominas i Cortés

El futur de l'Associació dependrà dels seus propis associats, representants pels membres del seu Consell Rector, i sense cap mena de dubte, que continuaran en el camí iniciat de millorat les qualitats a la raça Prat.

Enric Corominas Cortés

Dimisió

Volguts companys:

L'aprovació per part de l'Ajuntament d'El Prat del «Pla d'Ordenació Urbanística de la Zona Costanera Metropolitana», en els documents del qual hi ha el Projecte de Desviament del Riu Llobregat, posa a la Comissió de Defensa en una situació de total inviabilitat. El tant anomenat «Compromís Polític» signat entre la Corporació Metropolitana i el citat Ajuntament no té ni jurídicament ni administrativament cap valor. Com es pot negociar una «canalització provisional» sense la prèvia aprovació del MOPU?

Certament l'aprovació del «Projecte de Desviament del Riu Llobregat», ha trencat per primera vegada a la història la lluita unitària que la població d'El Prat havia mantingut sempre. El citat acord ha posat sobre la taula importants defectes de funcionament de la Comissió de Defensa, el més greu dels quals ha estat, sens dubte, la forta dependència d'aquesta amb l'Ajuntament d'El Prat, que com tots sabem controla el PSUC.

Ara ens ve a la nostra memòria, la manipulació inicial portada a terme pel citat partit per situar el màxim de militants en el sí de la Comissió Permanent, mitjançant la manipulació de les votacions efectuades a cada Comissió, no tenint en compte per res la vàlua o l'experiència de moltes persones, que a la llarga s'han incorporat amb el seu constant treball a les tasques de l'esmentada Comissió de Defensa.

La impossibilitat de la convocatòria d'actes de sensibilització entre els veïns, la nul.la propaganda de les entitats sindicals a les fàbriques en ocasió de l'acte commemoratiu del 17 de Setembre de 1985, l'excessiva presència pública de l'Alcalde en les assemblees, capitalitzant pràcticament tota la informació, han estat actuacions negatives que han desfet l'esperit unitari de lluita col.lectiva que hauria d'haver presidit totes les actuacions de la Comissió de Defensa.

Vull deixar clar, que com a representant de la Comunitat d'Usuaris d'Aigües en la citada Comissió, he procurat fins ara allunyar-me de tot plantejament de tipus polític, treballant especialment en l'anàlisi i estudi de les qüestions tècniques.

Ara, però, degut a les circumstàncies actuals, no puc mantenir la meua posició d'imparcialitat, i en aquest sentit he comunicat al President de la Comunitat d'Usuaris d'Aigües la meua desvinculació a la Comissió de Defensa, cosa que significa la meua irrevocable dimisió com a membre de la Permanent de la mateixa.

Ben cordialment:

JOSEP FERRET I PUJOL

GESTORIA

PONS - MORENO

Se complace en ofrecerles los servicios de Gestoría y Asesoría de Empresas en sus distintas especialidades relacionadas con:

- Toda clase de tramitaciones ramo del automóvil
- Administración de fincas
- Seguros en general
- Revisiones y canjes carnets de conducir
- Seguridad Social
- Declaraciones de renta
- Legalización de empresas
- Aperturas de establecimientos

Cuente con la ventaja de estar muy próximo a Vdes. para evitar desplazamientos. Disponemos de personal especializado para tramitar cuantos servicios precise. Contamos con la colaboración de abogado, notario y arquitecto.

Oficinas: Av. V. Montserrat, 108, 4.º, 2.ª - EL PRAT DE LL.
de lunes a viernes de 9 a 2 y de 4'30 a 7'30 - Tel. 379 21 28

Berón's

LENCERIA PARA LA CASA Y CORTINAS

Jaume Casanovas, 105
Tel. 379 15 26

EL PRAT DE LLOBREGAT

Frente oficinas Ayuntamiento. I. Iglesias, 19

Gimnasio ALEX

- TAEKWON-DO
- DEFENSA PERSONAL
- CULTURISMO MASCULINO Y FEMENINO
- GIMNASIA PARA ADELGAZAR
- PREPARACION FISICA
- PESAS PARA MANTENIMIENTO

SAUNA GRATIS

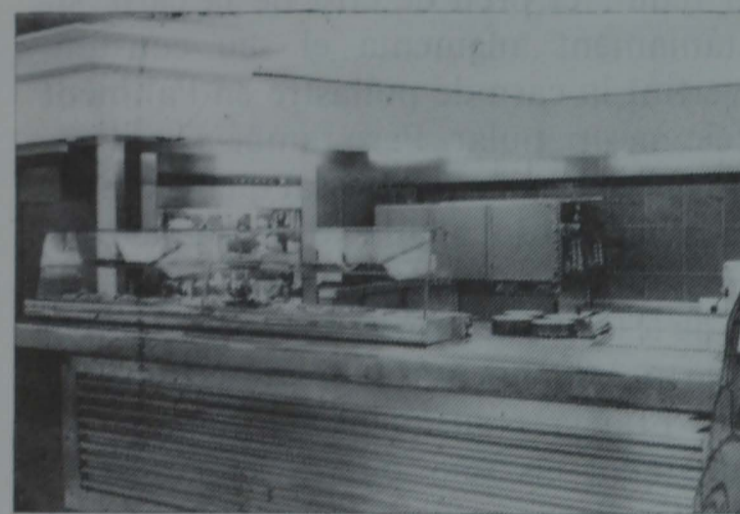
Antenas Colectivas
Porteros Electrónicos
Alarmas Antirrobo

Av. Montserrat, 233-235 - Tel. 379 18 29 - EL PRAT

MECAINOX, S. a.

METALISTERIA Y MECANICA
INDUSTRIAL - CONSTRUCCION
MUEBLES INOX PARA
HOSTELERIA Y ALIMENTACION

Penedés, 92

Teléfono 379 06 20

EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

AUTO-TALLER BERTRAND

REPARACION DE AUTOMOVILES

Planchistería - Pintura secado al horno - Mecánica

Avgda. 11 de Setembre, 243-245 - Teléf. 370-39 03

El Prat de Llobregat (Barcelona)

EDITORIAL

ON ES L'HONRADESA?

Després de cinc anys al front de l'Escola Municipal de Bàsquet, el seu director Antoni Gea, ha estat «cesat» de forma fulminant per la Conselleria d'Esports del nostre Ajuntament.

La versió «oficial» dels fets ha estat que en Antoni Gea ha presentat la seva dimissió. Posats en contacte amb ell, ens ha manifestat que «m'han ficat fora». Aquesta contradicció de fets dóna molt de pensar més després de la tasca brillant que ha portat en tot el seu mandat.

Ben cert és que el gir de la política d'esport escolar donada per la Conselleria d'Esports, que ja va tenir seriosos problemes amb el fút-bol-sala, és quelcom que es podia esperar: el que no es podia esperar és el gir que molts dels responsables de la mateixa Escola Municipal de Bàsquet han donat amb els seus plantejaments. Després de l'entrevista mantinguda entre Gea i Lluís Mijoler, en la que quasi s'obligava al fins llavors director de l'Escola a firmar un xec en blanc en els dos anys que restaven de mandat comunista a l'Ajuntament, cosa a la que Gea es negà i provocà la seva defenestració, ningú dels homes que en aquests moments ens trobem fora de la mateixa, després d'haver treballat dintre més de dos anys, podem esperar que el joc de Lluís Mijoler —jo al seu lloc hagués fet el mateix— fou seguit per homes a que des d'aquest moment la seva consciència i orgull deixen molt de desitjar. Per a mí mateix considero que l'actuació d'algunes persones i sobre tot del nou Director Joan Cavallé han sotpassat els mínims conceptes de solidaritat i esperit de companyerisme vers l'home que ha estat l'ànima de una de les millors idees que mai ha tingut lloc a la nostra població dintre de l'esport de promoció.

El mateix fet de la creació d'un consell executiu dintre de la Escola, a imatge i semblança de Lluís Mijoler —ell el va idear i va posar els seus peons—, deixant fora a Antoni Gea, ja va ésser la primera provocació i realment mai podem esperar que els seus companys, excusant-se en el fet de que si no acceptaven l'Escola desapareixia, girassin la cara cap el home que ha estat el seu aglutinador en tot aquest temps.

Fins avui tot el treball de l'Escola ha estat fet des de dintre sota la direcció d'Antoni Gea i considero que era previsible el gir polític que Lluís Mijoler ha volgut donar. Sóc conscient que Gea era un problema per a Mijoler i repeteixo que va jugar totes les cartes possibles. Potser no s'esperava tenir els comodins al seu abast, jo tampoc, però veient l'actuació de molts «homes» de l'Escola entenc els motius del joc de Lluís Mijoler i el felicito. Ara ja té el control absolut, però que no oblidí mai que de homes com en Gea no es troben cada dia i malauradament homes de palla els trobem a milions.

Només vull finalitzar dient que espero que l'Escola segueixi la seva tasca amb la mateixa força que Gea li va donar, però estic completament segur que la personalitat que en el seu mandat va tenir ja no la tindrà mai més. «Delta» ha estat sempre al costat de l'Escola de Bàsquet —veieu tots els articles publicats— i sempre vàrem reconèixer el importantíssim suport que el nostre Ajuntament li va donar. El que no podem pensar mai és que el fet de tenir poder deixava darrera tots els mínims principis de companyerisme i treball en equip.

Josep Margalef
Redactor en cap d'Esports

El C.B. Prat ante un objetivo: Lograr un local social

La junta directiva del C.B. Prat Cruzcampo, presentó el pasado día 4, en su Asamblea General, el balance de la temporada 84/85 y las previsiones para la nueva en la que el equipo competirá, después de diez años de ausencia, en la Primera Catalana.

El balance económico de la pasada temporada fue altamente positivo, con su superávit de 269.992 pesetas. Se registraron unos ingresos de 1.220.913 pesetas y un capítulo de gastos de 950.921. Entrando ya en la nueva temporada, el presupuesto es altamente ambicioso y rebasa los dos millones de pesetas (2.027.465.—), pero incluyendo un capítulo de renovación de material de 540.000 pesetas. Quizás las partidas más importantes sean las de arbitrajes (307.850.—) y desplazamientos (472.000). La junta directiva está convencida de poder afrontar tal desembolso con las aportaciones de sus «sponsors»; ya que el pasado año, se recaudaron en este concepto 400.000 pesetas.

La junta directiva ha sufrido pocas renovaciones. Su composición actual es la siguiente: Presidente: Josep M.ª Tarrida Vidal; Vicepresidente: Angel Val Almunia; Tesorero: Angel Guimerá Saumell; Secretario: Jaume Nadal Pellissa; Vice-Secretario: Juan Busquets Santfeliu; Delegado de Material: Agustí Parés Sancerní; Comisión Técnica y Delegado Federativo: Jordi Goñi Suárez y Delegado de Campo: Antonio Ruiz. Una junta de continuidad para un club que actualmente cuenta con 264 socios.

ACONDICIONAR LAS INSTALACIONES

Entre los proyectos que la junta presentó a los socios, destacó el esfuerzo a realizar para el acondicionamiento de las instalaciones actuales, las que incluso no reúnen las condiciones mínimas en vestuarios, y que está llevando a una dura pugna entre el club y el Ayuntamiento, aduciendo la junta que el Alcalde Lluís Tejedor, ha evitado el recibirles para tratar este delicado tema, pero se confía en llegar a un acuerdo en el menor tiempo posible. También se presentó la idea de la creación de un torneo de Navidad que se celebraría del 8 al 10 de diciembre, quedando sobre la mesa el nombre que debería llevar dicho torneo. Pero quizás el punto que despertó mayor interés fue la presentación de un proyecto para conseguir el local social del club, mediante financiación de todo tipo (subvenciones, acciones, etc.). Para la directiva un local social era vital para la continuidad histórica del club.

Antònia Lacasa, responsable de l'esport escolar

Des de mitjans d'Octubre El Prat ja compta amb un tècnic responsable de l'esport escolar. Una dona, jove, menuda i sobre tot amb unes extraordinàries referències de la seva tasca anterior, Antònia Lacasa, professora d'educació física, llicenciada per l'I.N.E.F. amb més de deu anys d'experiència en tots els camps de l'ensenyament i organització. El seu darrer treball va ésser a l'Ajuntament de Madrid, a l'Institut Municipal d'Esports, responsable a la zona de Vallecas-Entrevias. Antònia és barcelonina i segons les seves paraules volia tornar a Barcelona i El Prat li ha semblat una bona opció sobre tot perquè pot continuar la tasca que estava desenvolupant. Per finalitzar diguem que va assolir el càrrec després d'un examen d'accés que va superar amb una nota altíssima. Arriba per omplir un dels buits més importants de l'esport de base del nostre poble i ja ens atrevim a dir que és una persona altament preparada.

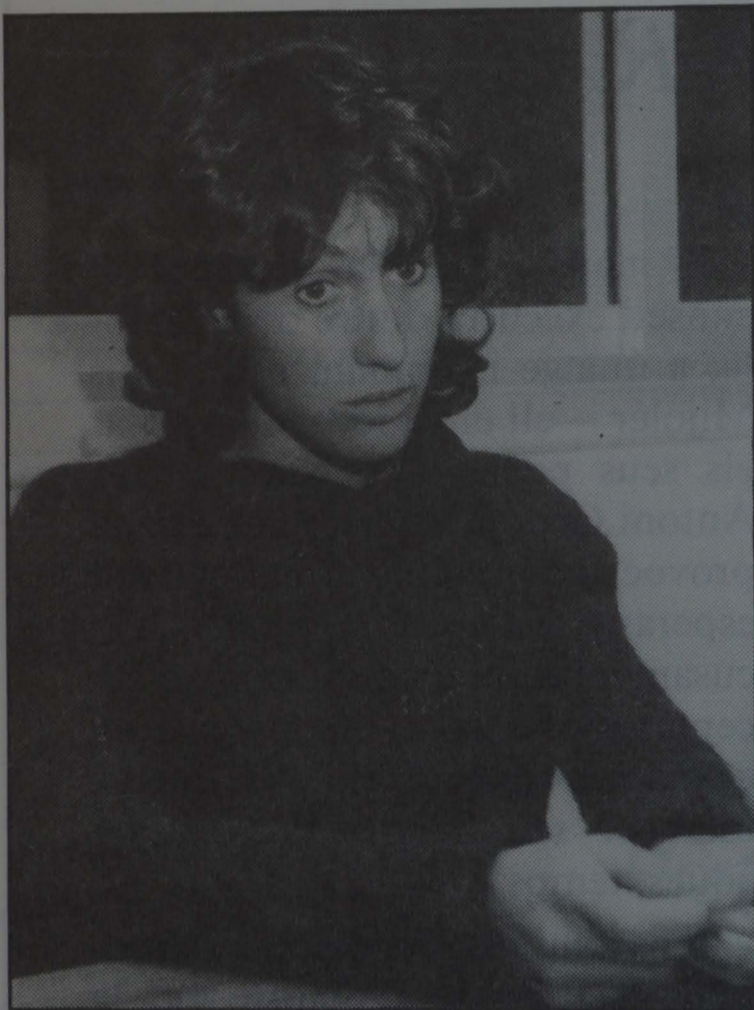
Ens deia que la tasca dels Ajuntaments en el camp de l'esport escolar és relativament nova, i que fins ara tot es feia per mitjà de l'iniciativa privada, «I això porta una desconexió que no permet una tasca de continuïtat. Personalment crec que tenir tècnics de l'Ajuntament és important, però també ho és el poder recollir les iniciatives que porten les persones de fora».

Parlem del seu treball a Vallecas i coincidim que aquella barriada madrilenya té punts de coincidència amb el barri de San Cosme i afegeix, «Aqui ja entren els educadors de carrer perquè ells poden recollir els interessos concrets, les demandes i llavors quan fem algun projecte de carrer podem incloure esports, però sense imposar res».

Al Prat fins ara no ha existit cap tipus de coordinació a l'esport de base i això fa la seva tasca més difícil. És conscient d'això i ens parla de que ja n'estava assebitada però sobre tot vol conèixer bé la situació i el lloc on es troba, «Vull conèixer com funcionen les APAS, els programes que fan, els grups de joves que treballen en això, encara que estiguen en penyes o als bars i sobre tot conèixer a la gent que està treballant amb tot ho esmentat».

Recuperar l'educació física

Amb la seva arribada es crea un departament nou dintre de la Conselleria d'Esports i creu que és primordial coordinar el que fins ara hi ha fet, «Ja he vist coses que no es tindrien que haver fet», ens deia sense voler puntualitzar. Vol començar les escoles d'iniciació esportiva, «sobre tot seran classes d'educació física de base» i en un altre ni-

vell veure les escoles municipals de cada esport específic per arribar a una coordinació, «Començar l'esport de base és molt difícil».

Antònia Lacasa es manifesta partidària dels Jocs Escolars, compartits amb les escoles d'iniciació esportiva. No es tracta només dels Jocs sinó també de tenir una educació esportiva que impideixi que a l'arribar als disset o divuit anys tot el treball es perdi.

«Els joves tenen que aprendre que l'esport no s'acaba als disset o divuit anys».

Considera el seu treball com un suport a la Conselleria d'Esports i per fer-lo a llarg plaç de forma totalment oberta recollint iniciatives, posant-les en pràctica. Al respecte ens comentava, «Puc portar innovacions, però partint del lloc on som, veient el que fa falta i pensant que a més a més de la part tècnica hi ha una part política i tot és un conjunt».

La importància de les APAS és fonamental per la seva tasca com a responsables directes dels nens de les seves escoles i controlar d'alguna forma la promoció directa dels seus propis fills així com ajudar en tots els aspectes. Sobre el paper dels clubs locals es mostrà reservada i deia que «depen de quin sigui el treball que estan desenvolupant». El treball de les Escoles municipals s'ha de qualificar i ja està amb això, tenint contactes amb las Federacions, etc., però encara li falten dades per parlar.

Afronta seriosament la temàtica de les instal·lacions esportives municipals i comenta la deixadesa del pavelló de la Zona Sagnier, encara que moltes les veu amb molt bones condicions. «Crec que amb el que tenim podem funcionar bastant bé, però som conseqüents de que existeixen altres prioritats encara que falten coses».

Considera imprescindible que els pares tinguin una bona pedagogia ja que en la qüestió tècnica el suport del seu departament serà donat amb tots els mitjans possibles. No es tracta tant sols de donar una forma de fer esport, sinó una educació corporal, sahitària.

Falta educació esportiva

Distingeix clarament entre Jocs Escolars i Competicions escolars tot dient, «Sóc partidària d'ambdues coses, separant els jocs, montats fins el catorze anys, més andavant els que vulguin, tenen el dret d'agafar-s'ho d'una altra manera i aquí ja entren els clubs». Sobre la situació actual, diu que el vuit que es crea al finalitzar l'edat escolar és un problema general i que en aquest moment aquesta funció no entra dintre de la seva responsabilitat però que a nivell estrictament personal opina que el problema ja comença per la mateixa Generalitat que només contempla els Jocs dintre de l'edat escolar, hi ha cadets però molts pocs i no existeix cap possibilitat de que la gent jove es pogui incloure dintre d'un programa de Jocs que els hi permeti retrobar-se amb l'esport en els seus moments d'esbarjo, excepte fent-ho a nivell de clubs. «La solució és evidentment política, tècnicament és possible fer-ho».

Com a professora d'educació física considera aquesta assignatura com a quelcom bàsic a les escoles, perquè sense una preparació física de base cap esport serveix de res, i afegeix, «els jocs tindrien que ésser solament això; jocs i anar cap un perfeccionament tècnic, sabent quin és cadascun dels esports, ara mateix es practica un esport perquè a l'escola ho fan, però el nen no sap el perquè, i això el limita. Les escoles d'iniciació estan fetes per suplir aquest vuit amb les nostres mateixes limitacions».

Aquesta és Antònia Lacasa, una jove professional, que abans de tot vol tocar de peus a terra en el que respecta a la situació actual de l'esport escolar al nostre poble. Des d'aquestes planes hem demanat sempre un departament com el que ella dirigirà. Pot ésser que encara sigui massa aviat per a parlar, però la seva experiència és una garantia per la realització d'una tasca que pot revolucionar l'esport escolar del nostre poble. El temps ens ho dirà. Tan sols esperem que se li deixi treballar sense problemes.

J. MARGALEF

Fútbol

Chescu revaloriza la A.D. Prat

A la hora de cerrar esta edición de DELTA, la A.D. PRAT va subiendo algunas posiciones con las dos últimas victorias: en casa ante el Vilafranca y en campo del Badalona por 1-4. El Vilafranca, que jugó sin el pratense Pepín en sus filas debido a una lesión, vino algo confiado al Campo Municipal, y además se encontró con un Prat cambiado mentalmente, ya que los jugadores que dirige Muntané salieron con una mentalidad muy diferente de como lo habían hecho en anteriores partidos en su feudo, de aquí que se lograra la primera victoria de la liga en éste campo. El gol del sub-20 Ino y la buena actuación del meta Galdeano hicieron posible el «milagro».

Pero la auténtica bomba saltó el domingo siguiente en el Campo de la Avda. de Navarra de Badalona, donde el Prat no sólo jugó un gran partido sinó que tuvo la suerte a su favor y la inspiración de su nueva estrella, Chescu, que marcó los cuatro goles del equipo, dando todo un recital al equipo que no quiso ficharlo antes de que firmara

Por primera vez en la temporada un jugador marcó 4 goles: Chescu.

Este gol de Ino, ante el Vilafranca, vale su peso en oro.

por el conjunto pratense. Además de Chescu, también tuvo su día Galdeano, que entre otras cosas detuvo un penalty lanzado por Rovira.

El delantero «blanquillo» que marcó por primera vez 4 goles en un partido manifestaba a DELTA: «Tuve el día redondo, pero la suerte también influyó, aparte naturalmente de que dominados totalmente y Galdeano paró el penalty, ya que en la segunda parte sólo tuvimos que sentenciar». Con respecto a la venganza sobre el cuadro escapulado al hacerle encajar 4 goles comentaba: «Antes de comenzar el partido y durante el mismo no me acordé de ese detalle de que no me quisieron fichar. Todo salió a relucir al acabar el partido». Por lo que respecta a la actual temporada Chescu apuntaba: «Creo que podemos quedar entre los diez primeros, y sin ser optimistas». Por último el goleador no quiso despedirse sin decir: «Yo aspiro a lo máximo pero este año lo más importante es quedar lo más arriba posible».

Los partidos disputados por nuestro equipo a lo largo de este mes han sido estos:
 8.º Jornada: Prat - Lloret (0-2)
 9.º Jornada: Mollerussa - Prat (4-0)
 10.º Jornada: Prat - Vilafranca (1-0) Ino
 11.º Jornada: Badalona - Prat (1-4) (Chescu 4)

Por lo que hace referencia a los equipos pratenses en segunda regional, hay que hacer constar que no andan demasiado finos,

ya que ni el Safi ni el San Cosme están teniendo su paso afortunado por este grupo XI en el que militan. Los discípulos de Piguillén marchan, tras la octava jornada, en una decepcionante 11.ª posición, con tan solo dos victorias, y tres empates. Han marcado sólo 9 golpes y han recibido 11, contando con 7 puntos y un negativo. En esta octava jornada perdió en el campo del Sitges por 2-1, mientras que el San Cosme ganaba en casa al At. Huelva pro 3-0, pero quizá ha sido este el único encuentro en el que han demostrado algo, ya que de los 8 partidos han ganado dos, empatado dos más y perdido 4, encontrándose en 15.ª plaza con 6 puntos y dos negativos. Mucho tendrán que mejorar ámbos equipos para tener contentas a sus respectivas aficiones, que como mínimo aspiraran a quedar como en la anterior campaña.

Manolo GOL

LEA
Delta
LLOWBOAT

COMIDAS TAPAS BOCADILLOS

BAR-RESTAURANTE LOS GALLOS

Polligono La Granja. Tienda 4 - Tel. 379 59 40 - Cra. Aviación - EL PRAT

Autocares FERSPRAT, S. A.

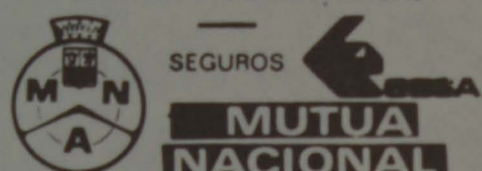
EXCURSIONES EN GENERAL
 COLEGIOS EN BARCELONA
 VIAJES POR TODA ESPAÑA

Cra. Marina, 100 - Teléf. 379 38 84 - EL PRAT

Asesoría Técnica Laboral

GABINETE JURIDICO - LABORAL - FISCAL
ADMINISTRACION DE FINCAS

Jaime Casanovas, 102-104, bajos, 1.^a
Teléfono 379 59 99

Cristalería MEDINA

Especialidad en aluminio
Vidrieras emplomadas
Ventanas Gravent
Vidrios en general

Tordera, 6 - San Cosme
Teléf. 379 28 31 - EL PRAT

ARTICULOS
DE PIEL

BOLSOS Delcar

FEDERICO SOLER, 6
EL PRAT DE LLOBREGAT

flors company

SERVEI INTERFLORA

Madoz, 4 - Telèfon 379 02 70
Dir. Teleg COMPANYFLORS
EL PRAT DE LLOBREGAT

optica PRAT

Sección Lentes de Contacto

Federic Soler, 13-15

Teléfono 379 46 93

EL PRAT

PIERA

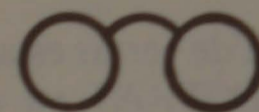
Asesorías y Servicios
Agente de Seguros

Avda. Virgen de Montserrat, 114, 1.º, 1.^a
Teléfonos 379 57 04 - 379 56 62
EL PRAT DE LLOBREGAT

FOTOCOPIES
FOTOCOPIAS

SERVEI/SECRETARIA

Castilla, 27
Tel. 379 37 49

J. Recasens

OPTICO DIPLOMADO

- Lentes de contacto

Avda. V. Montserrat, 130
Tel 379 75 63 - EL PRAT

Delta

LLOBREGAT

*El periòdic
d'El Prat*

Calzados

SANTOS

Jaime Casanovas, 135 - Barcelona, 19-23 - Avda. Virgen de Montserrat - EL PRAT
(Esquina Castilla) (Esquina Gallart Monés)

Víctor Balaguer, 42 - Avgda. 11 de Setembre, 31 - SANT BOI

El femenino del C.B. Prat, a mejorar su anterior temporada.

El C.B. Prat femenino ante su segunda temporada

En Septiembre de 1984, nació el equipo femenino del C.B. Prat Cruzcampo, a raíz de una exposición del entonces directivo pratense Joan Cavallé a su junta directiva. Era el tercer equipo femenino de la población, detrás del histórico Terlenka de Joan Busquets y Dolores Del Rio y del flamante Crilenka (hoy Courtelle) de Andrés Sánchez. La mayoría de sus componentes provenían de los Campeonatos Escolares Locales, en los que el «boom» del básquet estaba dando jugadoras de auténtica valía y hasta entonces la mayoría de ellas no tenían equipo donde jugar. Su preparador fue y es Xavier Marcilla S.r. que así volvía a las tareas de alta competición, siendo su ayudante Aleix Vila. Para entrar en la competición de la Federación Catalana debieron jugar una fase previa en la que quedaron campeonas de grupo, lo que les permitió disputar la Liga ante equipos de la talla de Grup Barna. Su debut no pudo ser más

esperanzador, terceras en la Liga, con solo tres derrotas e igualadas a puntos con los segundos amén de ser subcampeonas del prestigioso torneo de Viladecans.

El equipo pratense, de categoría cadete, pero que según su preparador llegará a juvenil en un momento perfecto de juego, no ha sufrido variaciones esta temporada. Sólo la baja de su jugadora Martos, ha sido suplida por Esther Narros. Al respecto del éxito, Marcilla comentaba «Su virtud principal es que apenas faltan a entreno; tienen un alto grado de autodisciplina y eso se nota, sobre todo cuando incluso han vencido a equipos femeninos de categoría «senior». El joven conjunto no tiene titulares indiscutibles, aunque su equipo base esté formado por Montse Collado, Marta Salat, Esther Tribaldos, Esther Muñoz y Pilar Cortés como pivot, alternado con M.ª Carmen Alvarez.

PLANTILLA — EQUIPO INFANTIL C.B. PRAT FEMENINO

BASES

Montserrat VILAR García	14	1,61
Montserrat COLLADO Rodríguez	15	1,61
Marta SALAT Heaxts	15	1,59
M. ^a Carmen ALVAREZ Ortiz	15	1,61/Escolta

ALEROS

Esther TRIBALDOS Cuerva	14	1,71
Esther NARROS Royo	14	1,71
Maribel PACHECO Fernández	15	1,65
M. ^a Mar BERENGUEL Vázquez	15	1,62
Susana RODRIGUEZ Prats	14	1,65
Josefa SEVILLANO González	15	1,72/Ala-Pivot

PIVOTS

Esther MUÑOZ Aceituno	14	1,70
Pilar CORTES Pie	15	1,73

Taekwondo

Torneo internacional

Se disputó el pasado domingo día 10 el Torneo Internacional de Taekwondo «Ciudad de Barcelona» en el Palacio de los Deportes de la Ciudad Condal, con la participación de combatientes de 17 equipos masculinos y 14 femeninos. El éxito fue absoluto y el público se divirtió mucho contemplando los combates en los que la lucha fue sin cuartel. Los resultados, entre los que destaca la actuación de tres participantes de El Prat, Santolaria Caballé y Juan Carlos, fueron los siguientes:

Categoría Masculina

Menos de 50 kilos:

- 1) Carlos López (Balears)
- 2) Jose Santolaria (Parra II, El Prat)

De 70-76 Kilos:

- 1) John Overa (Holanda)
- 2) Juan Caballe (Cataluña)

Más de 83 Kilos:

- 1) Ortiz (Cataluña)
- 2) Juan Carlos (Olympo, El Prat)

Por equipos:

- 1) Cataluña 27 puntos
- 2) Holanda 16 puntos
- 3) Marruecos 11 puntos
- 4) Balears 11 puntos
- 7) Parra II, Olympo y Won Farres 3 puntos

Categoría Femenina

Menos de 43 Kilos:

- 1) Rosa Moreno (Cataluña)
- 2) Mari Carmen Pacheco (Madrid)

De 43-47 Kilos:

- 1) Josefina López (Cataluña)
- 2) Mari Angeles Rodríguez (Wang Llobregat)

Andrés VAZQUEZ

José Santolaria, medalla de plata en los internacionales «Ciudad de Barcelona».

Ciclismo

B. Guillem venció en la Fiesta mayor

Con motivo de la Fiesta Mayor de El Prat, se disputó como ya es tradicional la clásica carrera ciclista, este año con más participación que los anteriores. Fueron 59 los corredores que tomaron la salida (16 Aficionados de 2.ª y 43 juveniles). El circuito de la Avda. Montserrat (1 km. y 100 metros apróx.) fue rodado por dichos corredores un total de 60 veces (66 km.), aunque no todos terminaron, ya que los que fueron doblados en la primera mitad de la carrera iban quedando eliminados. Cada cinco vueltas se realizaba un sprint puntuable y a mitad y final de la prueba la puntuación era doble. Los dos equipos locales también intervinieron, aunque con distinta suerte. La Agrupación Ciclista Prat, organizadora de la carrera, se quedaría sin corredores antes de lo previsto, y la Escuela Pratense de Ciclismo Vestisport G.A.C. Mobylette cumplió con su cometido. Los otros dos corredores de la localidad, enrolados en el Vestisport de Hospitalet (Gázquez y Miguel) estaban entre los favoritos, pero finalmente la victoria sería para su compañero Bartolomé Guillén, que a mitad de carrera ya había doblado a todos los demás corredores.

Comenzó la prueba con un fuerte tren y

así cuando se cumplió la vuelta n.º 10 eran muchos los corredores que ya no rodaban sobre el circuito, que estaba repleto de público, sobre todo en las inmediaciones de la meta. La victoria en esta vuelta fue para Jordi Chacón, tras él pasó Gázquez, F. Carmona y en cuarto lugar Miguel. En la vuelta n.º 20 marchan escapados Guillén y M. Carmona con unos 40 segundos sobre el resto. La puntuación se realiza por este orden: Tercero es Pino y a continuación Maya y Piña. En la vuelta 30 el primero es Guillén. A 1 m. y 5 seg. F. Carmona y M. Carmona y a 1 m. 20 s. el pelotón encabezado por Guardia y Claramunt. Diez vueltas después Guillén marcha ya con el pelotón tras haber doblado a todos los corredores, y vence en el sprint a Riera, Maya y Bonich. En la vuelta 50 el sprint se lo adjudica José Gázquez por delante de José Carlos y Joaquín Miquel. Fue la primera vez que tres de los «pratenses» puntuaron en los tres primeros lugares. Las posiciones eran las mismas.

Por último en la vuelta 60, última de carrera, la victoria fue para Santamaría que rebasó por poco a F. Carmona, Barbará y Monturiol.

CLASIFICACIONES

CARRERA

1) Bartolomé Guillén (Vestisport Kelme Hospitalet)	1 h. 41'38" (39,963 km/h.) (35" Bonific.)
2) Javier Santamaría (Orbea)	a 1'49" (16" bonificación)
3) Joaquín Miquel (Vestisport K. Hospit.)	a 1'58" (7" bonificación)
4) José María Baniga (D.C. Barcelona-Ato)	a 2'02" (3" bonificación) (1.º juvenil)
5) Daniel Rodríguez (La Garriga)	a 2'04" (1" bonificación) (2.º juvenil)
6) José Gázquez (Vestisport Kelme Hospit.)	a 2'10" (10" bonificación) (A 1 vuelta)
7) José Carlos Cruz (E.P.C. Mobylette-Prat)	a 2'11" (9" bonificación) (3.º a 1 vuelta)

OTROS CORREDORES DE LA ESCUELA PRATENSE DE CICLISMO VESTISPORT MOBYLETTE G.A.C.

13) José Manuel Rabal	a 2'25" del vencedor (8.º juvenil)	A 1 vuelta
18) Julián Bonich	a 3'43" del vencedor (12.º juvenil)	A 1 vuelta
21) José Ant.º	a 3'49" del vencedor (15.º juvenil)	A 1 vuelta

Se retiraron o fueron eliminados un total de 33 corredores (10 Afic. y 23 Juv.).

Equipos	Puntos	Trofeo La Vanguardia
1.º) Vestisport Kelme Hospitalet	Guillén, 35	Guillén, 23 vueltas
2.º) D.C. Barcelona-Ato	Santamaría, 16	Santamaría, 6 vueltas
3.º) C.C. Sant Boi Gladis	F. Carmona, 15	J. M. Pardo, 5
4.º) Escuela Pratense Mobylette	M. Carmona, 12	M. Carmona, 5

Manolo GOL

BOWLING

Torneig de Festa Mayor

De nuevo el Bowling Prat fue escenario de un magno torneo de este deporte. El Campeonato de Fiesta Mayor, Trofeo Excmo. Ayuntamiento, reunió a lo mejor de los aficionados locales y de nuevo, en categoría masculina, la lucha entre Pelayo Martínez y Toni López, flamante vencedor resultó tremendamente cerrada. Los ocho puntos finales que separaron a ambos jugadores es una muestra de su elevado nivel de juego y de la emoción que tuvo el torneo en sus jornadas.

En féminas, Sandra Torrents sigue siendo la jugadora puntera de este deporte en nuestra población. Sus participaciones se cuentan por victorias y su nivel está muy por encima de sus rivales, aunque en esta categoría siguen apareciendo nuevos valores.

CLASIFICACIONES

Categoría Masculina

1. Toni López, 2.761 puntos; 2. Pelayo Martínez, 2.753; 3. Fali García, 2.624; 4. Toni Ibáñez, 2.492.

Categoría Femenina

1. Sandra Torrents, 2.460 puntos; 2. Manolí Del Río, 2.239; 3. Judith García, 2.187; 4. Susana Enrich, 1.765.

TONI LOPEZ VENCIO TAMBIEN EN EL «SPORT URGELL»

Como antesala del torneo de Fiesta Mayor, se celebró el día 25, una nueva jornada del Trofeo «Sports Urgell» y de nuevo, aunque con menos dificultades que las que tuvo en el torneo que le precedió, Toni López se apuntó un nuevo éxito.

II Jornada «24 horas de natación»

El pasado sábado, día 5 de octubre, tuvo lugar, en la Piscina Municipal del Prat la celebración de la II Jornada de las 24 Horas de Natación, organizada por el C.N. Prat.

Se inició a las 20 horas del sábado y finalizó a las 20 horas del domingo día 6. Se realizó de la siguiente manera: durante una hora un grupo de nadadores realizaban series de 50 m. y luego se turnaba con el siguiente grupo a la hora siguiente.

El objetivo con que se partió era el de batir el record anterior que estaba establecido en 104.300 m., y así fue puesto que tras una dura jornada de natación se llegó al final con un número de metros bastante superior al anterior, este fue de 121.650.

Edificio
PUIGMAL

*Pisos para los que
"les gusta estar
bien en casa".*

ES OTRA PROMOCION DE

RESIDE S.A.
PROMOCIONES INMOBILIARIAS

INFORMACION Y VENTA: AV. POMPEU FABRA, N.º 39-43
TELEFONOS: 379 55 54 · 379 53 12
PRAT DE LLOBREGAT

MULTIUSO

El equipo «MULTIUSO» HITACHI, representa la última innovación en videos.

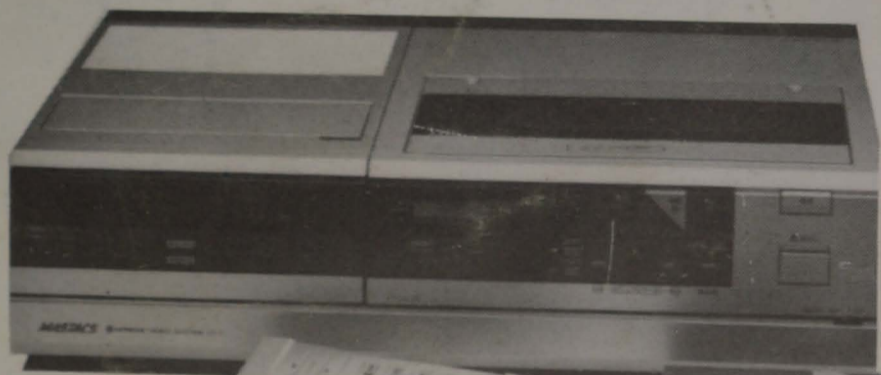
Su nuevo sistema le permite tener un solo video de múltiples aplicaciones, entre ellas ser un equipo de sobremesa a la vez que portátil.

Con el «MULTIUSO VT-7E, Vd. tendrá un perfecto equipo grabador, reproductor y portátil, siendo práctico, de fácil manejo, ligero de peso y con la más avanzada tecnología.

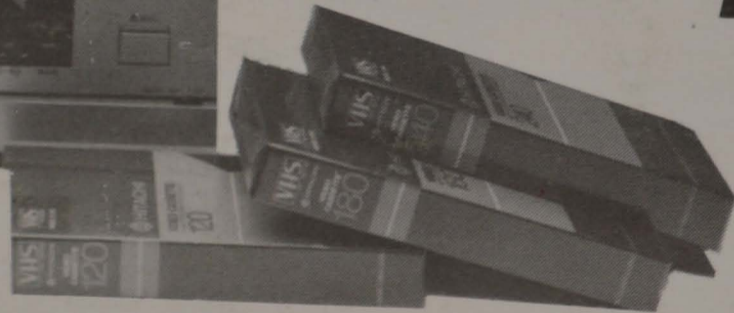
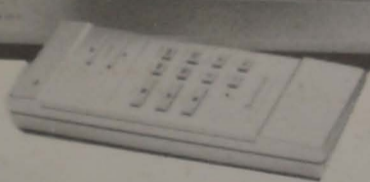

VIDEO

HITACHI

Sabiduría de futuro.

VT-7E

com

telerradio

para los que saben comprar... y ahorrar

Ayda, Virgen de Montserrat, 127 - 379 19 16 y 379 01 16 - EL PRAT DE LLOBREGAT